BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

ANUL 1. No. 17

6 pagini 3 lei

Vineri 12 Martie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ȘI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

O lumină vie...

Rotindu-mi ochii mai îngăduitor — dar s'ar putea oare altfel? — peste zilele înguste de azi, mă vizitează, mărturisesc, oricât s'ar părea de curios și un foarte sincer gând optimist... N'am să vă spun firește că râd, că sunt vesel, că nu mai pot de liber și bine! Iar dacă e vorba de asta, v'ași aminti poate mai mult una din acele savuroase anecdote cazone pe care o povestește undeva cu mult haz un umorist defunct. Se pare că într'o cazarmă, un biet soldat arăta mai mult... pesimist, sau că în orice caz nu exprima prea multă bucurie de vieață.

Atât l-a trebuit vagmistrului să vadă! S'a apropiat feroce de bietul leat amărât și l-a privit crunt în ochi:

— Mă n'auzi! Fii vesel mă! Râzi mă că-ți mut fălcile acum...

Firește că afară de aceste convingătoare cuvinte vagmistrul și-a mai îndemnat soldatul la fericire și cu alte argumente strict autochtone dar care, chiar dacă n'ar fi censură, tot nu s'ar putea tipări aici.

Dar mai interesant e că soldatul a râs... Cu entuziasm? Cu poftă? Din inimă? Nu știu! A râs însă bietul om — putea să nu râdă? — și, cu prețul ăsta, și-a păstrat cel puțin fălcile într'o anatomie mai justă.

Caricatură puțin răutăcioasă a vieței cazone, — ea mi se pare totuș destul de actuală azi. Ah, cât o simt de mult! De câte ori eu însumi, soldat amărât în frontul național, nu râd — așa cum vedeți! — nu sunt obligat să râd subt pumni, chiar foarte delicați câteodată, dar cari nu sunt mai puțini «pumni», și care-mi vin... de unde nu pot să spun... de unde știți d-voastră!

Peste toate lucrurile astea, peste toate aceste torturante întrebări pe care Românii și le pun totuș în fiecare zi mai mult — suntem obligați să lăsăm să se așeze tăcerea. Un guvern, despre care nu se mai știe astăzi ce vrea, pretinde că asta înseamnă «ordine» și că așa se păzesc marile interese de stat... Văd că zâmbiți, puțin acru, văd că vă doare ceva! Știu și eu!... Poate că ne-am înțeles din ochi — poate că acelaș lucru ne doare pe toți, și atunci e bine! Ca în versul scump al poetului

Nous nous aimions sans en parler —
Tes yeux disaient: comprenez — vous?
Comment ne comprenez — vous pas!

Simplă lacrimă de amor, — versul ăsta spune însă, mai mult, că la anumite temperaturi toate vorbele devin inutile. Nu mai este nevoe de ele. Am început, toți, să ne înțelegem ușor chiar prin cele mai sinistre tăceri, și ne pipăim sufletele prin acest întuneric vibrant.

E aici singurul gând consolator de azi — acest gând optimist de care vorbiam la început. El ne spune că s'a făcut peste țară o lumină vie pe care nici o noapte, comandată de ici sau de colo, nu mai isbutește s'o stingă și că tot acest cuvânt interzis care ne apasă azi, țipă totuș în inima românească mai tare decât toate exasperatele noastre pamflete...

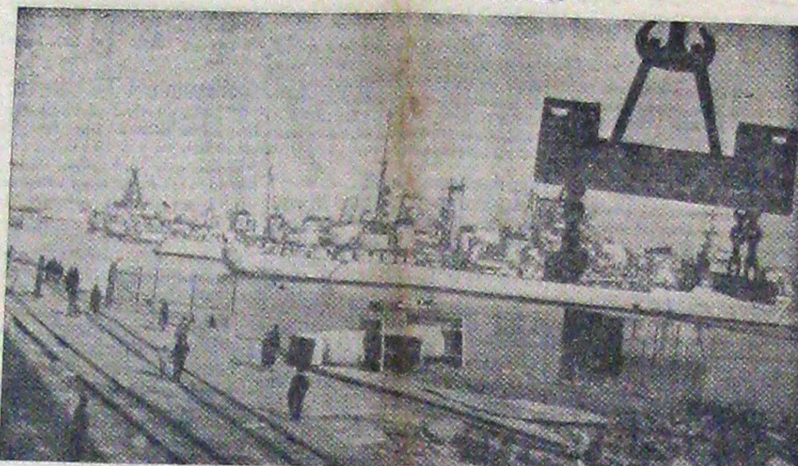
Vreau să vă invit acum, în calmul care mă câștigă, să participați la această reconfortantă speranță. Vă amintiți că primii creștini se ascundeau în întunericul catacombelor, aprindeau acolo focuri în care se adorau icoane care-au rămas — iar aceste palide lumini pândite de toți satrapii timpului au acoperit, în sfârșit, veacurile și toată lumea de mai târziu. Până astăzi trăim în religia acestor sugrumate cuvinte de odinioară...

Haidem atunci, cu toții, în această noapte miraculoasă, în care se murmură speranțe și în care se aude răsuflarea tânără a timpului viitor...

Nimeni nu mai vorbește.
Nimeni nu mai poate vorbi.
Tăcere... Tăcere multă!
Poate că va trebui să se întâmple ceva...

TOMA VLADESCU

INCORDARE IN MEDITERANA

Crucișetoare sub presiune la Casablanca

NICOLAE IORGA CEL MARE

La discuția de ieri din Senat asupra creditului meșteșugăresc, un incident a ridicat pentru o clipă desbaterile, — cum se ridică câteodată un vârtej, într'o liniște de vară, — până la înălțimi neașteptate.

S'a pus din plin problema, dacă Statul român are dreptul să acorde ajutorul său prin credite numai românilor de origine etnică, sau este obligat să-l distribue tuturor «cetățenilor» creați de o constituție întârziată.

A fost destul ca desbaterea să atingă o chestiune de viață a neamului, pentru ca să-l vedem ridicându-se pe d. Iorga, tumultuos și înaripat, ca în zilele sale cele mai bune și să auzim una din acele scurte cuvântări ale sale care vor îmbogăți mâine antologia românească.

Și în clipa aceea am uitat unele amărăciuni pe care ni le înăbușiserăm discret în suflet, în fața unor atitudini recente ale d-lui Iorga, față de tineretul românesc.

Căci de data aceasta aveam înaintea ochilor pe d. Iorga așa cum va rămâne pentru viitorime, pe Nicolae Iorga cel mare.

VESTITOR

Cazul nemaipomenit

Neobositul senator Iuliu Mumuianu — unul din cei mai de inimă, de inteligență și talent reprezentanți în parlament al partidului național-creștin, a făcut mai eri o interpelare uluitoare.

Au reprodus-o și comentat-o mai toate ziarele.

D-sa a citit o scrisoare. Poate fi ceva mai simplu ca o scrisoare? Scrisoarea unui elev de liceu. Poate fi ceva mai nevinovat ca un elev de liceu?

Trecem peste numele acestui elev de liceu, fiindcă ce contează că se cheamă — să spunem, Protopopescu C. Alexandru, sau Helm H. Hilarius Rodrigo?

Numele ne fac adesea să râdem, ca și numele de față, prin cea de a doua, dacă nu cea dintâi sau a treia, parte a ciudatei sale compoziții...

Școlarii — știm, doar am fost și noi în liceu — adesea n'au ce face în recreație. Cu primăvara, apoi, sângele chiar la copii e mai repede. Cine știe, unul dintre ei, o fi pronunțat numele unui voevod, poet român sau om politic român, — numele lui Eminescu, poate.

Atunci, celălalt elev român — spun român, fiindcă toți sunt români în țara românească, ba chiar mai români decât noi, și aceasta indiferent că părinții au venit de eri sau de veacuri și au pasport român, sau (cum e cazul de față) n'au, — repet: celălalt român a găsit cu cale să nu mai stea de vorbă, ci să scrie chiar pe loc o lungă epistolă către Corintieni, în care se arată fără nici o umbră de bănuială, părerile și sentimentele sale în materie.

Aflăm din scrisoarea în chestiune, bunăoară, că «toate popoarele s'au născut, după ei și au murit înaintea lor»; și că și noi, să nu ne facem nici o iluzie, vom muri curând, fără să fi ajuns să clintim cu o iotă puterea și voința lui Israel.

Aceasta nu din altă pricină, ci fiindcă e dorința și răzbunarea lui Iahvé supărat că noi — închipuiți-vă, noi Românii! — am distrus templul poporului ales și l-am aruncat în Diaspora.

Mai mult, dacă au ajuns azi — așa cum au fost dealtfel totdeauna... — un popor cămătar, e numai din pricina noastră, care nu l-am lăsat să se ocupe și cu artele sau literatura!...

Impinși în ghetto, n'au avut ce face și s'au apucat să studieze Talmudul (altfel ar fi citit Biblia!).

Ori, Talmudul exersează creerii; și așa, vrând nevrând, au trebuit să devină neamul cel mai inteligent de pe lume.

Au devenit și comuniști. Da, sunt comuniști. Ei și? N'au ei dreptul să se răzbune pe Europa care l-a asuprit mii de ani? De ce «am lăsat ca Palestina, în loc să fie patria lor, să fie patria englezilor, arabilor și popilor creștini»?

«Suferința lor e numai din pricina noastră. Nu pedeapsă dela Dumnezeu, Doamne ferește! Intâi, fiindcă Dumnezeu nu există; apoi, fiindcă ei au suferit și înainte de Hristos»...

Scrisoarea merge pe linia aceasta și epuizează toată problema.

Senatorul național-creștin, a citit-o cu lacrimi în ochi, tremurând de emoție.

Colegii lui, căscau.

Trebuia să se treacă în pripă câteva legi de sfârșit de regim. Vicepreședintele Alimănișteanu — incontestabil cea mai inteligentă rudă a Brătienilor, își lua capul de fildeș cu mâna, și-l freca cu cotul și-l punea la loc, lustruit și renovat ca o bilă de biliard pentru ultimele jocuri ale guvernului.

Unul n'a protestat.

Unul nu s'a 'nfiorat.

Interpelarea a trecut ca un fapt divers.

Și totuși, ea făcuse obiectul întreg consiliului profesoral al Liceului Lazăr, speriat de gravitatea nemaipomenitului caz.

Senatorii însă și-au frecat mai departe scăfârlia de podul palmei și burta de marginea băncei parlamentare.

Incă o siestă parlamentară bine reușită.

Și totuși, senatorii ar fi trebuit să ia puțin aminte, fiindcă aveau prilejul — măcar ascultând scrisoarea — să ia cunoștință de cea mai bună, mai clară și lapidară definiție a comunismului.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Tatăl Dacului întârziat

de VALERIU CARDU

Trăește undeva, întru codru de istorie și viață, un stejar bătut de toate vânturile și încercat de cele mai aspre vijelii. Statuar, veșnic ridicat spre soare și vis, a așteptat furtunile, gata de luptă.

Demult, demult, furtuna, supusă și îngenunchiată, săruta poala stejarului.

Nu s'a îndoit gorunul. Pentrucă stejarii stau drepți, ca moartea și istoria. Nici nu s'a frânt stejarul. S'au frânt vijeliile despicate de uriașa lui dârzenie. Stăpânitor al vremii vitrege, Părintele Ion Moța, dăltuit din baladă și crescut, monumental, din epopee, duhovnicul jertfei dela Majadahonda, a transformat Orăștia în Sarmisegetuză modernă.

Sub patrafirul ardelean al Orăștiei, se spovedesc durerile noastre toate, vin visurile pentru închinare și nădejdile pentru mărturisire. Acolo, în Orăștia zidită de Părintele Moța, în Orăștia «Libertății» de demult, au coborît lacrimile pentru alin, desnădejdile pentru deslegare, închisorile pentru libertate și răstignirea pentru chemarea năvalnică a Invierii.

In casa Părintelui Moța, dintru început, a fost înscrisă neodihna. Pentru ca tot de-acolo, din cuibul acela de vulturi legendari, să pornească, pe drum de istorii și împliniri, odihna Neamului întreg. Acolo, la icoana celor mai frumoase visuri românești, ardea, nepotolit, îndelung așteptarea izbăvirii.

Slova «Libertății» a fost, în Vinerea Patimilor și la toate Deniile Neamului, evanghelia plugarilor ardeleni. In șirurile ei de foc și spadă se mistuiau plângerile brazdei și se spovăduia Bălgradul lui Horia. «Libertatea» n'a fost o simplă tipăritură pentru popor. Și viața «Libertății» n'a fost viață de gazetă.

Ci viață românească întreagă și popor românesc întreg. Abecedar pentru copilăria noastră plugărită prin ogoare ardelene, evanghelie pentru altarele piscurilor de gând românesc, text pentru rechizitorul procurorilor, mai tare decât închisoarea și decât legea mașteră, foaia Părintelui Moța a fost temelie de libertate pentru neamul românesc.

Cu «Libertatea» în suflet, ardeleanul pleca spre Vacz și Seghedin. Cu «Libertatea» în inimă, cădea feciorul bănățean, la hora satului, străpuns de baioneta jandarmului maghiar. Cu ea și alături de ea, se brăzda ogorul. Se împleteau — cunună de lumină — visurile și se cânta, în jar de doină, înstrăinarea. Din slova «Libertății» au pornit legendele. De-acolo, din zarea acestui Everest ardelean, au coborît flăcăii în morminte, pentru Duminecа Invierii. Și tot din cuibul slovei dela Orăștia, a pornit Vulturul dela Majadahonda.

Cea mai sublimă jertfă pe care Părintele Moța — după orânduirea și voia lui Dumnezeu — a pregătit-o Invierii românești

Țara toată, țara bună și îndurerată și-a frânt genunchii, smerit, în fața epopeicului sicriu al dacului întârziat. A îngenunchiat Părintele Moța, purtându-și sublim și dacic, armura durerii fără hotar. Inima de tată a plâns. Slujitorul altarului s'a închinat lui Dumnezeu, lespedea unei vieți de slavă și trăire creștină. Ctitorul cuibului din care a pornit dacul întârziat s'a ridicat, magnific, din furtuna clipei și, în pragul Sarmisegetuzei, a dat mâna cu toate legendele, cu ireșul de balade, cu Dacii și cu istoria.

Și-a primit feciorul întors pe scut, ca un Arhanghel al jertfei.

A trecut o lună decând sicriul dacului întârziat a vestit ceasul Invierii. De-atunci, alături de toate jertfele vieții Sale, Părintele jertfei dela Majadahonda lucrează mereu pentru zidăria eternă a Neamului. Din neodihna vieții de aprigă luptă, tatăl dacului întârziat pregătește visuri

(Continuare în pag. V-a)

Masa de operații

CONVOCARE URGENTA

Membrii sfântului Sinod s'au întrunit azi dimineață, convocați spre a examina punct cu punct diversele cereri adresate de guvern prin glasul autorizat al ministrului Iamandi.

In fruntea cererilor se află transformarea clasicei Bolte Reci din capitala Moldovei în capelă.

INTRE EXOFLISIȚI

Din exil, Troțki a declarat unor reporteri americani: «Nu știu dacă Stalin visează coroana. Dar ceiace știu, e că tirania lui are deja marca imperială: prăbușirea rapidă a Sovietelor».

SARACUL SHAKESPEARE

Un mare critic dramatic — nu e vorba de D. Dragoș Protopopescu — a declarat de unăzi la postul de Radio-Londra: Nu pot concepe un mijloc mai propice de a înstrăina pe Shakespeare de sufletul și dragostea tineretului studios, ca prezentările lui la Radio.

— Și reprezentațiile dela București!

INDULGENȚA

Citesc acest cuvânt în Machiavelli: E poate o nebunie, să cerem criminalilor când stat în carceră, să spună adevărul, când noi, care sântem afară, dăm exemple așa de detestabile!

DESPRE FUNIE IN CASA SPANZURATULUI

D. P. Andrei a atacat vehement partidele de oportunitate, transformate în simple asociații de exploatare.

Se vorbește insistent că d. Andrei va fi exclus din partidul internațional-țărănesc în urma acestei ieșiri.

Vorbirea d-sale a fost calificată valare.

«DOMNU PARTID»

La o întrunire național-țărănistă din vremuri mai puțin grele, d. Iuliu Maniu sta în tribună alături de actualul «șef». Intr'un colț discutau doi plugari ardeleni.

— Cine-i ăla, mă? (era vorba de d. Maniu) — întrebă unul din ei.

— Ăla e domnu «partid».

— Dar celălalt cine e? întreba de d. Mihalache.

— E un plugar ca noi, un «partid» ca mine.

Cred că e «orinant» la «domnu'partid».

Faptul s'a întâmplat la Cluj. Și s'a verificat pretutindeni.

„In slujba păcii"...

Caragiale cel bătrân se plângea că nu avem faliți. Un Caragiale mai tânăr, s'ar lamenta dimpotrivă, că astăzi avem prea mulți răufăcători, cari atât din punctul de vedere cantitativ, cât și din cel calitativ, ar putea rivaliza cu cei mai abili potlogari din străinătate.

Iată, drept exemplu, la București, pe potlogarii cari și-au ales drept ocupațiune — pretext presa de mare tiragiu, «ziaristica» lucrativă.

Aci ierarhia organică și mecanică a brigandajului e infinit mai vastă decât se crede. In fruntea piramidei stau marii escroci internaționali cu ochelari și cu bărbuță, cari trăesc — păduchi insidioși și consecvenți — numai pe spinarea marilor fabricanți de arme. La trei sau patru etagii mai jos, întâlnești simpli gangsteri agresivi și țâfnoși, cari în perioadele de prosperitate dau lovituri mari pe la societățile de asigurare sau pe la vămi, iar în epocile de demascare și depresiune trăesc din mila insultantă a sinagogilor, în așteptarea cătușelor izbăvitoare de obsesii urâte și a costumului vărgat. In fine, plevușca dela subsol, care trăește pe sponci, din șantagii de mizerie și din capuținere fade, nu mai comptează de mult.

Examinând apoi mai departe pe acești briganzi bucureșteni, adunați aci ca muștele de prin toate rigolele Occidentului și Orientului, iată pe scurt cam ce putem afla, binînțeles dacă utilizăm clasica metodă a asemănărilor și deosebirilor:

Briganzii din California, — vorbim de cei romantici, de acum șaizeci—șaptezeci de ani, utilizau cu toții drept armă comună, revolverul cu butoi și ceva mai târziu, pistolul cu repetiția.

Briganzii noștri galițieni, mai prudenți și mai *umanitarzi*, utilizează numai veninul calomniei, insulta grosolană și argumentul ipocrit. In felul acesta riscă mai puțin și câștigă infinit mai mult. Și amănunt important, pentru că el e de natură să ne ajute la identificarea lor: totdeauna acești potlogari înăcuți, *sunt în slujba păcii!*

Desigur că dacă ar fi vorba numai de ei, n'am avea nimic de obiectat: îi știm noi pe galițienii noștri pacifiști din instinct și din vocație parazitară mai mult de cât din convingere. In timpul războiului de pildă, nouăzeci și nouă — plus zero nouă — la sută, ei au comptat fie ca dezertori, fie ca ambuscați. Dar, o repet, nu e vorba numai de ei, ci mai ales de aceia pe cari galițienii îi slujesc și îi susțin.

Astfel, s'a întâmplat ca anumiți teroriști bolșevici, consângeni cu potlogarii noștri, să masacreze câteva zeci de milioane de creștini.

«Foarte bine, — se repezeau incendiatorii ca niște hultani — *au făcut această operă utilă pentru asigurarea păcii!*

După război, oamenii noștri de stat s'au opus multă vreme înainte de a accepta tratatul minorităților, adică preponderența POLITICA a israeliților în Țara Românească.

Potlogarii galițieni au protestat cu sgomot: *Se punea în primejdie pacea!*

In urma eșecurilor repetate ale d-lui LITVINOV pe la Geneva și prin alte părți, s'a dat drept cuvânt de ordine pe întreg mapamondul: înarmarea masivă a bolșevicilor cu tot felul de scule democratice și binefăcătoare umanității: tankuri, tunuri gigantice, avioane de bombardament, mitraliere cu gloanțe incendiare, gaze asfixiante și vezicante și alte mici nimicuri de acestea în cantități enorme.

Față de această situație, evident nu tocmai asigurătoare, naționaliștii au cam început să murmure. Dar potlogarii au și sărit imediat cu caterinca: *«Dece vă alarmați? Bolșevicii se înarmează cu adevărat, dar pentru a putea sluji mai bine pacea»*.

In ultima vreme, o altă forță pacifistă a început a suscita entuziasmul umanitarist și parlamentar al galițienilor noștri: ANGLIA (*să ne trăiască!*).

Cred că ați înțeles, de o manieră globală, mecanica intimă și totuși foarte simplă a *«argumentației»* stereotipe a coțcarilor din presă: Tot ce poate contribui la consolidarea și întinderea dominațiunii iudaice pe glob, este în slujba păcii. După cum orice și oricine pune în primejdie această sinistră dominație, este decretat din oficiu dușman al păcii.

Iată prin urmare, rațiunea unică a antipacifismului nostru brutal și categoric.

Nicolae Bogdan

Modul eroic al istoriei

Omului îi e dat să gândească pe față sau să gândească ascuns. Omului îi e dat să se arate în întregime așa cum este sau nu îi e dat să se arate de loc. Sunt oameni astăzi cari nu mai pot crede în ei și sunt oameni cari nu mai au față de ei și față de alții decât simțământul bătăii de joc.

Sunt oameni cari înțeleg să se dăruie în întregimea ființei lor unei idei și sunt oameni cari nu înțeleg să o facă decât pe jumătate, — adică de loc.

Omului îi e dat să fie mărturisitor al vremii sale. Și îi e dat să cheme chipul și ființa morților săi de dincolo, din vremea fără de vârstă a legendei. Dar iată că astăzi din prăjitoarele tălmăcitoare cari, sub chipul întemeierii lucrurilor, caută a despuia pe erou de lumina zalelor sale!

Plecând dela adevărul că istoria nu se «explică», nu se întemeiază, pentru că nu are nevoie de acest lucru, pentru că nu o ducem în cârca prezentului ci ca pe un stindard înainte, trebue să înțelegem că nu ne-o putem apropia decât printr'un anume fel de a vedea. Acest fel de a vedea istoria este cel eroic.

Modul eroic nu «explică» însă ci «implică» istoria, o cuprinde și o cheamă pentru a o ridica prin afirmarea mărturisitoare a vremii la rangul de mit, de legendă. Este prin urmare o îndoită funcție a istoriei: una evocatoare și alta mărturisitoare. Pentru a o evoca însă trebue mai întâi să o poți mărturisi. Iar ca să poți mărturisi trebue să iei parte la lupta de înoire a neamului tău, să iei parte cu toată ființa ta la ideea, disciplina și hotărârile politice ale elitei luptătoare a neamului tău.

Istoria se judecă prin hotărârea vremii în care trăești, de aceea orice istorie este o istorie mai mult sau mai puțin politică. Origina judecății istorice este hotărârea politică și istorică a vremii tale. Ea este și origina și finalitate, întrucât această hotărâre implică vederea unui chip politic, a unei noi înfățișări a omului înaintea semenilor săi, — și aceasta este ideia politică.

Aceasta este singura realitate față de care adâncurile de ființă ale puterii revelate nu sunt decât realități în prefacere, realități imperfecte, tinzând în împlinire — prin dreapta atitudine — către acest chip de realitate ideală.

Chipul acesta nu se realizează integral decât prin izbânda supremă asupra morții. Atunci faptele celor morți iau o putere nesfârșită, eliberând — în împărtășania istoriei — eroul în legendă.

Ștefan Ion Gheorghe

Cultură, Oameni, Fapte

Generaţie...

Limitele unei generaţii se pot desluşi în momentul în care sufletul ei e sugrumat de durere. Deabia atunci rezistenţa de care mai dispune, iese la iveală printr'o încordare care o va impune netăgăduit. Tăria acestui suflet îndestul de încercat stă în aceia că pulând să reziste vânturilor năstruşnice, sau, ceeace este şi mai semnificativ, chiar luându-le în răspăr până la liman, reuşeşte să se precizeze în toată plenitudinea.

Oricâte înţelesuri am da generaţiei, oricâte adevăruri am scoate din trăirea ei, nu trebue să pierdem din vedere că, întâi de toate, în zilele noastre cel puţin, o generaţie care istorie. Nu va rămâne în picioare nimic din posibilităţile existente, dacă misiunea ei n'a fost condusă din şi pentru istorie. Întotdeauna dacă am avut generaţii, se ştie de altfel că pentru aceasta, — nu interesează prin câte jertfe, — am avut lupte cu eroism de legendă, dar şi prăbuşiri dureroase prin semnificaţia cărora, astăzi, desluşim linia misiunei noastre, a acestui destin românesc.

Ceeace a caracterizat totul la oricare dintre generaţiile cunoscute a fost faptul istoric, servit în toate împrejurările de o abnegaţie nemăsurată, şi, unde s'a cunoscut cea mai liberă dăruire de sine. A fost dela începutul istoriei noastre, în gândul acestui popor, apropierea dintre el şi pământul din care creştea ca, în vremuri de restrişte şi oprimare să se desprindă voluntar de sine spre a împlini un fapt demn de istorie. Iată deci ieri este atât de uşor să scriu aci nume din epopeea românească, pentrucă un Horia, un Avram Iancu, un Tudor din Vladimiri, cari au ridicat faptul istoric la înălţimea noţiunei de Naţie, au ştiut să întregească un destin.

Vremea a curs în urmă. Oamenii s'au desprins de pe linia destinului adevărat reuşind să se şteargă singuri din istorie. Una a fost şi generaţia răsboiului, dar ea s'a dovedit devastatoare pretutindeni. Faptele pe care le-a împlinit în cei aproape douăzeci de ani, — fapte întru nimic eroice, vitejeşti, dar întru totul futile, — îi conturează perfect de bine psihologia.

Tineretul a crescut sub vântul ei. Şi el, tineretul, care nu vrea să primească nimic din obiceiurile ei, pentru că nu corespunde cu idealul său, îşi caută drumul peste tot. Truda lui se cheltueşte pentru îndreptarea cursului istoriei.

După anii cu înfloriri de vise pe paginele abecedarului, în cartea deschisă pe băncile liceului, generaţia mea a păşit întru câtva entuziastă pe băncile Universităţii. Poate a plâns de atâta bucurie luminoasă dintru început. Visul de-atunci şi-a pierdut lumina din zi în zi. Ceeace e prezent în ochii şi stăruie în sufletul ei, e aceasta: pentru a-şi căuta drumul, sau un suflet nou, îngenuncherile n'au ocolit-o. Au fost multe. Amare. Triste. Au fost şi sunt. Motiv ca poate visul ei prea frumos, cu pâine puţină, cu somn greoi în camerele căminelor întunecoase, astăzi să se lase umbra unei profunde îngrijorări.

Deocamdată o mână a închis cavica pe băncile Universităţii. Dacă ar fi mai caldă afară, prin ungherele laboratoarelor greerii şi-ar începe cântecul. Eprubetele au fost împinse în rafturi. Şi uşile închise. Tinereţea a purces la casele cu părinţii nedumeriţi, ca'acolo, lângă ei, să-şi regăsească liniştea şi să măsoare mai bine golul ce-a templat sălile de cursuri. Moţo şi Marin au dreptul să se mire.

Însă şi acest căminul, ca şi celelalte cuprinzătoare de sens istoric, poate să 'atrepoazeă definitiv sufletul zbuciumat al acestui tineret cărui i s'a frânt visul la pagina unde i-a fost închisă cartea Generaţie...

George Ciulpan

CUIBURI DE LUMINA

EXPOZITIA POEZIEI TINERE

Duminecă 14 Martie a.c ora 11 dimineaţa, va avea loc în sala „Mozart" deschiderea expoziţiei antologice (în manuscrise), a poeziei tinere.

Fiind unica expoziţie în acest gen la noi, sinteza cea mai veridică a poeziei tinere româneşti, iubitorii de poezie sunt invitaţi să ia parte.

Intrarea liberă.

CUVANTUL NOU DE VIATA SE SEAMANA NUMAI DE OMUL CU VIATA NOUA

GANDURI PENTRU TARA NOUA, broşura d-lui ERNEST BERNEA apărută în colecţia revistei „Rânduiala" interpretează sensul politic al tineretului actual.

Cităm: „Oamenii politici nu pot apare la toate răspântiile şi spre nenorocul celor ce li se întâmplă acest lucru, nici chiar la toate răspântiile istoriei. Neamurile cari întotdeauna, ca orice organism au instinct de apărare desvoltat, în momentele de primejdie, ridică oameni noui".

SENSUL

culturii noastre, ştiutoare este sensul istoriei de trăire al tineretului. „Am iubit pe Hristos şi am mers fericit la moarte pentru El", *este determinarea hotărîtă a totalei noastre dăruiri, unităţii a tot ce cuprinde veacul României noui.*

LEAGAN DE INGERI

Poezia d-lui Matei Alexandrescu din „Leagăn de îngeri" are o seninătate pe care nu i-am cunoscut-o până aci.

Cucernicia versului său ne face s'o iubim chiar.

Vom reveni în cadrul unei recenzii.

CARTE PENTRU DOMNIŢE

volumul de poeme al poetului Virgil Carianopol, va însemna pentru autor o nouă şi fericită afirmare a talentului său.

PREMIATII FUNDAŢIILOR REGALE

Emil Botta şi Ştefan Stănescu, vor fi editaţi de Fundaţii. Premiera lor, — după cum am mai spus — este fericită. Ar fi de dorit ca şi condiţiile technice de editare să fie tot atât de fericite. Ar fi păcat ca versurile lor să apară în librării tipărite pe hârtie de împachetat masline.

MIRON SURU

Minuţios a scris o bio-bibliografie tipărită în editura librăriei „Pavel Suru".

Străduinţele lui Miron Suru şi tiparul d-lui Pavel Suru ne-au dat o preţioasă şi mult necesară lucrare.

UNEORI, INTELEPCIUNEA SE JUDECA PACAT — şi aşa este, căci înţelepciunea câştigă numai pentru stearpa plăcere a omului pe drept se socoteşte greşală, ca şi îmbuibarea cu ale trupului. Iar sfiala minţii răscumpără înmiit înţelepciunile goale şi, deaceea, IISUS a spus că sunt fericiţi cei săraci cu duhul. Oricât ar fi râs boierii Ierusalimului, IISUS a spus astfel. IISUS ştia şi turmele Sale credeau. Fariseii şi saducheii, stăpânii pe 'nţelepciunea literelor, nu făceau decât vorbe, atât de nebună era înţelepciunea, cu care se făleau. Se pare că, întotdeauna, a cam lipsit înţelegerea din minţile seci ale înţelepţilor lumii.

1937 ZIDIRE NOUA

Poe şi piatra unui Mormânt dată la o parte

EDGAR POE TE-A VAZUT, înfricoşetor înger, ridicător al pietrei mormântului, când se împlinise a treia zi! Supranaturalul Poe, zbuciumatul în duh, autor al „Morellei". Ce pătrunzători ochi are duhul tău, Poe! Ai venit la mormânt într'un început de zi roze de April, poate să aduci aloe şi mir, poate din curiozitate, din pricina groaznicei tale curiozităţi. L-ai găsit gol. Porţile morţii rupte. Nu e nimeni împrejur. Nici Magdalena, nici Sfânta Fecioară, nici Iosif din Arimateea. Te miri, mintea ta vrea să ştie misterul.

Să afle cheia lui. Parcă ar fi o problemă de algebră şi nu se poate ca necunoscuta să nu fie găsită. Asta e spiritul Europei. Vechi şi Noui (al celor două Americi). Mintea nu a învăţat să se umilească înaintea Tatălui, înaintea Celor ce stau mai presus de minte.

Il cauţi, Poe, îl cauţi pe Mântuitor. Să scapi de teama Morţii, această stăpână cu sceptru a Lumii.

(Versurile din „Ligeia"). A Morţii care-ţi şoptă în urechi.

— Niciodată. Niciodată. (Corbul)

Să scapi de disperare de cumplita disperare, care ţi-o dă mintea neputincioasă în faţa Morţii.

SOEREN KIERKEGAARD SPUNE: „Cine disperă, nu poate muri". E sortit unui iad de viaţă, viaţa cea mai chinuită, viaţa în disperare.

Poe, deşi găseşte un mormânt gol, tot nu-i vine să creadă.

„Mais elle mourut et de mes propres mains je la portai a sa tombe, et **je ris d'un amer et long rire**, quand dans le caveau, où je déposai la seconde, je ne découvris aucune trace de la première Morella".

Umbră de înger al disperării, umileşte-te!

Nu-L mai căuta dealungul planetei, în ştiinţă, în artă, în plastică, în arheologie, în documente rare.

Nu-L vei găsi. Numai în umilinţă te vei întâlni cu El. În primirea Lui în tine, în făptura ta.

Atunci vei înţelege, vei auzi, vei vedea: „cele peste fire".

Buzele tale vor murmura cântecul creştin al Slavei.

Lumina adevărului îţi va deschide ochii şi urechile făpturii tale, nefericite Edgar Poe. „Efata" adică, deschide-te. (Marcu, 7, 34).

CIRIL VARNAV.

VIAŢA NEROMANEASCA

O neomeneşti, e scrisă până pe care o Mute butică meşti [illegible] sa sunt de cea] pe de pe ... VIAŢA TENDENŢIOASĂ. *[illegible]*

INTOARCERE

Aci, odată, sufletul meu
a împtat sub acest stejar,
ca un deşert curat în oameni,
sub ultima privire de jar.

Prin fântâni înguste m'am afundat,
de oameni împotmoliţi am dat.

Frunţile unora stăteau la pereţe:
creştetele altora'n berete
aureolate, umili, s'au înfundat.

Nămolul, cindat de albastru,
le-a'mpresurat privirea de astru.

Spaima m'a urcat la suprafaţă
şi văzduhul m'a schimbat la faţă.

Trecătorule, ori de unde vii,
pleacă-te sub umbra-i singuratică
şi grea, ca o pădure sub zăpadă,
neagră şi nemăsurată.

Căci casa albă de stejar
o să te dărâme iar.

GEORGE DRUMUR

Opinii

Tot legea clerului mirean

În proectul de lege, al clerului mirean, care se va vota zilele acestea, se cuprinde o mare nedreptate, cu privire la numirea Preoţilor.

Este vorba despre examenul de capacitate pe care trebue să-l dea candidaţii, pentru ocuparea unei parohii.

Socotim acest examen, pe cât de dăunător corpului preoţesc, pe atât primejdios pentru Biserică, deoarece politicianismul forţez, va dicta în modul acesta şi în Biserică.

Comisia, care va examina, va trebui să servească oamenii sau mai bine zis agenţii electorali ai guvernului respectiv.

În afară de acest lucru, se mai face o mare nedreptate, celor ce vor să se facă preoţi şi faptul că prea li se cere mult, în raport cu salariul de mizerie pe care-l primeşte astăzi un preot.

Ce rost mai are un asemenea examen, când respectivul candidat a făcut opt ani de seminar şi patru de facultate? Este inadmisibil să accepţi, că un element rău să se fi putut strecura timp de doisprezece ani, din clasă în clasă.

Nu cred că este posibil un asemenea fapt, când avem un corp profesoral bun şi care-şi înţelege menirea.

Atunci, se naşte în mod firesc întrebarea. După ce norme să se facă numirea preoţilor? Există o posibilitate echitabilă spre a se putea ieşi din ridicola numire ce se urmăreşte? Da! Eu socotesc că e moral şi legal, dacă se va face numirea numai dintre licenţiaţi în ordinea vechimei seriilor şi a mediilor aşa cum se face cu numirea învăţătorilor.

Cât despre examene, ele să fie legiferate, însă pentru definitivat, gradaţii, etc. pentruca în felul acesta, preotul să fie în curent cu toate problemele ce privesc starea trupească şi sufletească a enoriaşilor săi.

Dat Preotul având examene din timp în timp, va căuta să fie cât mai aproape de Cer, rugându-se cât mai mult pentru păcatele noastre cele multe, căci aceasta este chemarea lui.

Marin Arnăutu

Conferinţe

Soc. Tinerimea Română

Vineri 12 Martie ora 6 p. m. va avea loc inaugurarea conferinţelor din anul acesta în sala de teatru din B-dul Schitu Măgureanu 4.

În ciclul de conferinţe „Din problemele actuale ale neamului românesc" d. ministru *Victor Bădulescu*, profesor universitar, va vorbi despre „Problema economică".

După conferinţă se va rula unul din cele mai frumoase filme ale Societăţii.

Intrarea liberă.

Tolba cu săgeti

BIZU CLENCIU LOVINESCU

L-am văzut azi, însoţit de ecoul de mătase, Dan Petraşincu. Se ducea în jos spre Cişmigiu, să culeagă ghiocei şi toporaşi. Bizu era nobil şi nici nu-i plăcea. A mintea cel îl găsim în cancelaria unei ligue, într'un colţ, lui avea ceva şi lucrând (larg ca o hoţ comunală). Acolo reflecta, singur, culegând ... sub „ordonanţa de lb. română". De ce-o fi fost azi bine dispus? Cred însă că... sigur Lucaciul Eminescu n'a putut descoperi decât genialitate. Adică ce le lipsea şi marelui critic şi acestui Bizu o poveste cu Voronel... Ar afla-o Bizu Clenciu Lovinescu şi ne-ar mai ocupa cu un roman, pe gustul tipografiei dela ADEVĂRUL.

CALENDAR

JOI 11 MARTIE

ORT.: Sf. Sofronie, Patriarhul Constantinopolului.

CAT.: Sf. Eulogiu.

Răs. soarelui 6.39.

Apune 18.15.

Radio România

22.05: Radio jurnal. Sport.

22.25: Continuarea concertului simfonic: Simfonia pe un cântec francez de la munte, de Vincent d'Indy (pian: Alfred Cortot).

23.00: Muzică distractivă (discuri): Cântecul de seară al păsărei, de Darkeen şi Serenada, de Loehr-Telef.); Fox de Winkler şi Tango de Meisel (Telef.) Cântec de Rainger şi Carolina, de Walker; Manciuria şi Hora, de Boulanger, (Telef.); Scrisoarea dulcută de Frageon şi Lulu... dragostea mea, de Dorel Clerc, (voce: Pizella - Columbia); Mi-a înflorit grădiniţa, de Dendrino şi Să punem dragostea în cui, de Miţu Iancu, (voce: Mielu Constantinescu); Hora dela vie, (nai: Fănică Luca-H. M. V.).

23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.

23.55: Ultimele ştiri.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Recital de dans; NAŢIONAL: matineu: Avarul; seara: Oameni pe un sloi de ghiaţă.
REGINA MARIA: matineu. De zece nevestii-mi; seara: Clopca.
VESEL: Scurt circuit.
ALHAMBRA: Super Alhambra 1937.
MODERN: Corbul alb.
LIGA CULTURALA: Cuibul copoilor.
COMOEDIA: matineu ora 2 jum.: Ora H, seara: Ora H.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL şi ROXY: Frontul indivizibil şi jurnal.
ARO: Adolescenţă (Dreptul la viaţă) jurnal şi completare.
CINEMA A. R. P. A.: Masca galbenă, jurnal şi completare.
ROXI: Misiunea Brigăzii 41.
FEMINA: Paris şi completare.
FORUM: Dormitorul fetelor şi Spaniolita.
VOX: Aur negru cu Suzy Vernon, jurnal şi completare.
CARLTON: Frigurile dragostei cu Robert Montgomery şi Myrna Loy.
TOMIS: Acasata şi Cum vă place.
OMNIA: Bestia umană şi Nitchevo.
DARLY: Regele femeilor şi Riri-Tin-Tin salvator.
MANON: Marinella şi Tavernele din San Francisco.

Dela Academia Română

În şedinţa intimă a Academiei Române dela 5 Martie a. c., d. *Alex. Lapedatu*, preşedintele Academiei, a comunicat următoarea telegramă primită dela Măria Sa Marele Voevod Mihai, Moştenitorul Tronului, mulţumind pentru urările făcute de Academie, Măriei Sale cu prilejul recentei Sale reîntoarceri în ţară: „Călduroase mulţumiri d-voastre şi membrilor Academiei Române pentru frumoasele urări".

D. general *R. Rosetti* a arătat că seria de publicaţiuni puse la cale de *Carnegie Endowment for international peace* s'a îmbogăţit în ceea ce priveşte Europa sud-estică prin noul volum al d-lui D. Mitrany *The effect of the war in South eastern Europe*. În această carte autorul arată că problema dunăreană nu a putut fi rezolvată de Habsburgi şi că urmează a fi rezolvată prin colaborarea popoarelor din această parte a lumei.

Apoi d-sa prezintă publicaţiunea d-lui prof. I. Rădulescu-Pogoneanu intitulată „Titu Maiorescu — Însemnări zilnice (1855—1886)", (Bucureşti, 1937).

D. G. *Murnu* prezintă scrierea *Boris Godunov*, poem dramatic în 5 acte şi un prolog de Alexandru Puşkin, în traducere făcută de d-nii Gr. Avakian şi L. G. Dimitriu.

Cinematograf

Afirmaţiuni şi realităţi

Răspuns Oficiului Naţional de Turism

Oficiul Naţional de Turism cu adresa No. 1895 din 4 crt., s'a plâns direcţiei noastre că într'un articol apărut în aceasta şi, intitulat „*Monopolul jurnalului românesc*" (cu semn de întrebare, e foarte important) să ca, autorul acelui articol, aş fi strecurat în el o seamă de *afirmaţiuni cari nu corespund realităţii*. Iată ce însemnă (adresa amintită) să informeze pe directorii mei: „*Producţiunea acestui jurnal nu constitue un monopol de nici un fel şi nu a făcut obiectul nici unei concesiuni*". Regret că nu s'a limitat spaţiul şi că nu pot reproduce din articolul... Nu AM AFIRMAT, ci, AM INTREBAT. (Vezi semnul întrebării din coada titlului). Mai departe am spus: „*ar trebui furnizată la Sint PARE să fie concesionată (verbal sau în scris, nu interesează) unei singure întreprinderi comerciale, am putea spune*". Deci iată nu am afirmat. Mi-am exprimat o bănuială ce se întemeiază pe faptul că NIMENI, dar absolut nimeni, excepţiei speciali; recomandaţi de d. Kilese, nu a mai lucrat ... jurnal românesc, afară de faimosul domn Posmantir, care se confundă ... Şi, slavă Domnului, avem destui reporteri cinematografici români cari, cu reputaţie ... — cum am spus la 4 Martie. Aceştia sunt: Eftimie Vasilescu, Vasile Gocia, Const. Ivanovici şi alţii cari nu au mai avut loc de Posmantir, şi-au luat lumea'n cap şi s'au apucat de altă meserie. Nu am mai pomenit aci pe Bertok, foarte bun, şi pe alţii. (O să-i strâng pe toţi într'o zi şi o să mă duc cu ei la O. N. T., să-i prezint domnilor de acolo, ce s'au împreunat cu treburile cinematografice ale României). Până aci, vorbim numai de reportaj ceeace înseamnă ochi şi mână. Posmantir nu are nici unul din aceste trei elemente indispensabile unui reporter cinematografic şi totuşi el a fost ales, singur, fără nici unul altul, să fie TOT în acest jurnal, pentru care ne certăm acum aci, în „Buna Vestire".

Const. Zăgănescu

Cărţi

OAMENI ŞI IDEI

N. MIHAESCU: OAMENI ŞI IDEI

O carte de informaţie onestă, pozitivă chiar dacă plătim prea mult la atmosfera bisericească a cărţii. Poate prea multă bunăvoinţă. Prea des superlativul. Acceptăm observaţia pe care o face în „Reîntinerirea literaturii, asupra literaturii de tendinţă simplă, înselăcută, din ...", „Ilie" şi „D. H. P. ..." [illegible]

Cronica literară

Titu Maiorescu: Insemnări zilnice

[illegible]

Horia Stamatu

VIAȚA POLITICĂ

Desbaterile parlamentare

CAMERA

Ședințele dela 10 Martie 1937

Ședința se deschide la ora 4 d. a. sub președinția d-lui Petre Ghiață. Pe banca ministerială d-nii: Sassu, Djuvara, Cancicov și Bentoiu.

D. GH. BRATIANU, la sumar protestează împotriva abuzurilor cenzurei, referindu-se la cenzurarea din ziare a discursului rostit cu ocazia discuției asupra incidentului diplomatic.

Arată că în special a fost cenzurată informația apărută în ziarul „Le Temps" cu ocazia vizitei la Paris a d-lui Cancicov. D-sa încheie, spunând: regimul tiraniei și servilismului din năuntru aduce tirania și servilism din afară.

D. ARMAND CALINESCU protestează și d-sa împotriva sistemului samavolnic cu care înțelege cenzura să-și îndeplinească rosturile.

Cere biroului Camerei să intervină, pentrucă cenzurarea unor desbateri ca acele petrecute cu o zi înainte **constituie o lașitate a guvernului.**

Aveți nevoe — spune d-sa — de măsuri excepționale nu pentru a vă apăra țara, ci pentru a vă apăra guvernarea dvs.

D. PARTHENIE DAN spune că în vara lui 1928, la adunarea dela Alba Iulia a partidului național-țărănesc au fost invitați și membrii corpului consular dela Cluj. Deasemeni și în ziua alegerilor efectuate de național-țărăniști au fost invitați aceiași membri ai corpului consular, să constate „de visu" libertatea în care se efectuează alegerile.

Iată deci, că acei cari au provocat incidentul pe chestia zilei de 13 Februarie, se aflaseră cu 9 ani în urmă în aceiași vină.

D. VIRGIL MADGEARU spune că n'a fost corpul consular dela Cluj, ci ziariștii străini.

D. PAMFIL ȘEICARU spune că acum trei luni a prezentat un proect de lege din inițiativă parlamentară, căruia i s'a acordat urgența și prin care urma să se verifice situația tuturor celor cari s'au strecurat pe căi dubioase în cuprinsul cetățeniei românești.

D-sa a socotit că nu e posibil ca, pe cale de prescripție achizitivă, să ai cetățenia română.

D. OCTAVIAN GOGA arată că partidul național creștin este acela care pentru prima oară a pus în discuție problema revizuirii cetățenilor postbelice.

Adevărul este că în țară se găsesc foarte numeroși indivizi, cari nu sunt cetățeni, cari au făcut anumite formalități, unii s'au strecurat și au devenit prin fraudă așa ziși cetățeni.

Poate o jumătate milion de oameni se găsesc în cuprinsul țării noastre, veniți din afară, cari, în temeiul tratatelor noastre de pace, sunt absolut oameni cari ar trebui să fie scoși de aici.

D. Goga spune că atunci când era ministru de interne a trimes pe d. general Poliza într'o misiune în Maramureș, unde a stat trei luni, având la dispoziție toată administrația noastră. Ș. a constatat că peste 65.000 este numărul acelora cari nu sunt cetățeni, cari sunt intruși în județul Maramureș.

In cartea Fraților Tharaud «L'Ombre de la Croix», se arată acest proces de prelingere, care se desfășoară pe frontiera dinspre Galiția la noi în Transilvania, în special în Nord în Maramureș.

Acest proces a luat proporții tot mai mari și România este supusă azi la o permanentă imigrație de străini.

Ședința se ridică la ora 8.

CREDITUL MEȘTEȘUGARESC

Se continuă discuția generală la proectul de lege pentru înființarea creditului meșteșugăresc.

SE IA IN DISCUTIE PROECTUL PE ARTICOLE

D. A. C. CUZA arată că ar fi lipsit dela datorie dacă nu ar fi venit să ia cuvântul la acest proect de lege interesând meseriașul român — având calitatea de a fi părinte al meseriașului român. — D-sa a apărat această clasă de cetățeni încă din anul 1890, când a întocmit și un studiu «Meseriașul român» în care a făcut distincție între meseriașul român, această clasă de mijloc națională și meseriașii străini care ocupau terenul muncii la noi în țară.

Arată că legea actuală este întocmită cu scopul de a finanța pe meseriașii români și meseriașul român de origină etnică nu figurează în proectul de lege.

D. N. IORGA: Zău ar trebui să facem, fiindcă, iată d-le Cuza, meseriașul român de aci din București, acela care lucrează asupra lemnului, este omorit cu desăvârșire de depozitele pe care le fac fabricile din Banat, din Ardeal, care vând tot felul de mobile proaste cu o pojghiță lucioasă lipită pe un brad neuscat. Lumea proastă dela noi vede că strălucesc aceste mobile, prăvăliile le fac și facilități de plată, le cumpără așa încât de fapt vechiul nostru tâmplar va ajunge să moară de foame cu atât mai mult cu cât și autoritățile tot de acolo iau.. mobilele de cari au nevoe.

D. A. C. CUZA arată că ceeace-l interesează este să se stabilească odată pentru totdeauna că noi ne preocupăm să ajutăm pe meseriașul român.

D. D. R. IOANITESCU arată că ceeace se petrece astăzi, cu acest proect, s'a petrecut și cu legea pentru utilizarea elementului românesc în întreprinderi în care 1/5 de străini s'au considerat numai pașaportari așa că la un moment dat pentru a avea 1/5 element străin unele fabrici au putut chiar să mai importe străini, fiindcă noi nu avem decât 2% pașaporturi.

D. A. C. CUZA arată că șovăim sau cu tergiversări nu mai merge. Trebue să se hotărască odată pentru totdeauna ca să vină la guvern un partid care să corespundă cu totul necesităților și intereselor superioare românești.

Credite numai pentru români de origină

D. A. C. CUZA la art. 8 prezintă un amendament în textul următor:

«Numai meseriașii români de origină etnică se vor folosi de creditele acordate de institut».

D. D. R. IOANITESCU, arată că amendamentul trebue admis pentru două considerațiuni:

1. Legea pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderi n'a dat nici un rezultat, fiindcă nu s'a prevăzut în lege, originea etnică românească.

2. Să nu se uite că meseriașii români sub vechia dominație ungară au fost ostracizați dela toate avantagiile și că meseriașii unguri erau privilegiați la toate funcțiunile acordate de statul ungar. Trebue să reparăm o nedreptate istorică și să ridicăm pe meseriașul român la înălțimea meseriașului minoritar.

Ori creditul este cel mai bun mijloc pentru ridicarea lui. Este timpul ca și partidul liberal să iasă din echivoc.

«Dacă sincer doriți protecția muncii naționale atunci admiteți amendamentul.

Altfel ipocrizia se demască.

D. A. C. CUZA cere votul cu bile al acestui amendament.

Altfel ipocrizia se demască.

SENATUL

Ședințele dela 10 Martie 1937 Dimineața

Ședința se deschide la ora 4 p. m. sub președința d-lui Alex. Lapedatu.

Pe banca ministerială d-nii I. NISTOR și D. ALIMANISTEANU.

D. GRIGORE GAFENCU, protestează pentru faptul că au fost cenzurate ședințele de eri la Cameră și Senat cu privire la incidentul diplomatic.

D. general PAUL ZOTTA cere ca ședința a doua să se țină după amiază, nu noaptea.

Senatul respinge propunerea.

D. M. MANOILESCU adresează o comunicare d-lui ministru de interne cu privire la cenzură, atrăgând atenția d-lor senatori, că dintr'un spirit de opoziție nu este în interesul guvernului, nici în interesul partidului liberal ca să se dea impresiunea că partidul liberal ar putea să utilizeze acest fel de cenzură pentru a proteja comunismul și a lăsa să fie maculate, cel puțin în aparență figurile noastre naționale care activează în dreptul național.

Roagă pe d. ministru să-i dea satisfacția cuvenită.

Adresează deasemenea o comunicare d-lui ministru al afacerilor străine cu următorul cuprins:

Comunicarea d-lui Mihail Manoilescu

In ședința de eri a Senatului d. ministru al Afacerilor Streine ne-a prezentat documentele prin care se soluționează incidentul cunoscut a celor trei șefi de misiuni diplomatice din Capitală.

Prin aceste documente s'a stabilit definitiv că participarea unor diplomați streini la înmormântarea celor doi voluntari români căzuți eroic în Spania, n'a constituit o înfrângere a uzanțelor diplomatice.

In acelaș timp, însă, un ministru plenipotențiar român fost Consilier al Tronului și Senator de drept, d. Ioan Th. Florescu, a fost rechemat din calitatea sa de ministru al țării în Spania, fără alt motiv plauzibil decât acela că — în momentul în care corpurile celor doi voluntari au trecut granița Spaniei — d-sa a dispus să se depună în numele său pe coșciugele eroilor români o jerbă de flori cu culorile naționale românești.

Este cel puțin straniu, că atunci când s'a stabilit că miniștrii streini pot onora memoria a doi voluntari români depunând pe sicriile lor coroane cu panglicele țării lor, gestul unui român față de doi români, să poată fi considerat ca o inadvertență, care trebue sancționată.

Nu mi se va putea răspunde că d. Ioan Th. Florescu era acreditat pe lângă guvernul din Valencia și că manifestarea sa pentru doi luptători căzuți pe frontul opus al războiului civil spaniol, putea fi considerată ca inoportună. Situația ministrului nostru în Spania, ca și a tuturor ambasadorilor și miniștrilor plenipotențiari reprezentând țările care au luat o poziție de neintervenție și neutralitate în războiul civil spaniol, și care rezidează astăzi toți, pe teritorial francez la St. Jean de Luz era o situațiune sui generis. Toți acești diplomați au reprezentat guvernele lor pe lângă guvernul spaniol de altă dată care acuma a încetat să existe, fiind înlocuit pe de o parte de guvernul din Burgos al Generalului Franco, care reprezintă trei sferturi din Spania, și pe de altă parte de guvernul din Valencia, care nu este prin nimic succesorul legitim al guvernului legal de altă dată din Madrid, întrucât nu este expresia reprezentanței parlamentare a Cortesurilor, ci numai o improvizație revoluționară, în care domină comuniștii și anarhiștii. Ca dovadă ca aceasta este situația noastră față de cele două fracțiuni spaniole în luptă, este și modul cum sunt considerate astăzi la București, cele două legațiuni spaniole.

De altfel, dacă gestul d-lui ministru Ioan Th. Florescu ar fi fost deplasat și cu un sens politic, ar fi trebuit ca guvernul din Valencia să ia inițiativa unui demers pe lângă guvernul român. Or, un asemenea demers nu s'a produs niciodată, așa încât rechemarea d-lui Ioan Th. Florescu apare cu desăvârșire inexplicabilă și profund injustă.

Dacă s'ar invoca un alt incident și anume participarea d lui Ioan Th. Florescu la manifestarea de înfrățire latină: Franco-spaniolo-românească dela Paris la hotel Chatam, în Decembrie 1936, am putea dovedi, cu documente că niciun moment această manifestare n'a luat un caracter de imixtiune în afacerile politice spaniole și că d. Ioan Th. Florescu, în cuvântarea sa, n'a avut decât cuvinte de simpatie și durere, pentru poporul spaniol în întregul său.

Față cu cele arătate, rog pe d. ministru al Afacerilor străine, să binevoiască a ne arăta, care sunt atunci cauzele grave și serioase care au putut să-l determine să recheme în mod intempestiv din misiunea sa diplomatică pe d. senator de drept, fost ministru al partidului liberal și personalitate politică cu o mare carieră, care este d. Ioan Th. Florescu.

Discursul d-lui Manoilescu la primatul muncii naționale

D. profesor MIHAIL MANOILESCU: D-nilor senatori, amendamentul propus de d. profesor Cuza n'ar mai avea nevoie de nici o susținere și de nici o subliniere.

Autoritatea d-sale în chestiunile naționale vorbește de la sine și reprezintă în acest timp pentru noi toți un imperativ de conștiință.

Dacă am luat cuvântul este pentru a sublinia o împrejurare, pentru a vă arăta dvs. zădărnicia dispozițiunilor care se lasă numai la libera apreciere și interpretare a organelor administrative, zădărnicie care ne face pe noi să cerem acum o dispoziție legală, expresă, în favoarea elementului etnic românesc.

Când s'a discutat în Senat legea așa zisă «pentru protecția muncii naționale» existau acolo două feluri de dispozițiuni: dispozițiuni împotriva străinilor pașaportari și alte dispozițiuni privitoare la industriile în legătură cu apărarea națională și a industriilor care au un rol hotărâtor în economia noastră, pentru cari anumite articole lăsau aprecierii ministerului de industrie pentru a decide, care personal este acceptat, și care nu este acceptat.

In această lege, printre rândurile ei, se spunea lămurit un lucru, care a fost subliniat de ministerul care a făcut declarații în Senat; scopul este ca pe cale de apreciere, uzând de libertate pe care legiuitorul o dă personalului administrativ respectiv, să se facă o selecție așa fel, încât în industria noastră de război să nu fie decât ingineri, technicieni și lucrători de origină etnică românească.

El bine, experiența făcută pe această dispoziție din lege, este dezastruoasă. Nimic nu s'a schimbat în industria noastră de război și eu trebue să protestez aci, că este mai bine de o săptămână de când am cerut să mi se pună la dispoziție anumite dosare dela ministerul muncii și dela ministerul de industrie, ca să le cercetez. N'am primit nici un răspuns. Prin urmare, controlul Parlamentului nu există în aplicarea acestei legi, și conștiința administrativă, domnilor senatori, deasemenea nu există.

Dacă nu a existat conștiință administrativă în ceeace privește aplicarea acestor articole despre care vorbesc, din legea pentru protecția muncii naționale ca să fie aplicate în sensul în care au fost interpretate de însuși guvernul, ca industria de război să folosească numai personal de origină etnică românească, nu putem crede, că ar exista conștiință națională în aplicarea acestui articol citat de d. profesor Cuza, și socotesc, că aceste fonduri vor merge să susțină mai departe pe meseriașii minoritari.

Eu socotesc situația din Ardeal în special. Nu vă puteți închipui ce tragedie este pentru absolvenții școlilor noastre de meserii, cari n'au unde să se plaseze, pentrucă toate porțile le sunt închise. Când odată am telefonat directorului școalei de meserii dela Huedin, rugându-l să-mi trimită pentru o întreprindere românească 5 pui de Moți, mi-a spus directorul, făcându-și cruce, că este pentru prima dată, de 15 ani de stăpânire românească, când i se cere asemenea lucru.

Prin urmare, dacă noi nu ne spunem cuvântul nostru hotărât dacă nu ne arătăm, că suntem stat românesc care vrea să rămână stat românesc, care să-și arate autoritatea în acest sens, atunci legile pe cari le facem, ne fac ridicoli, ba ne fac chiar mai rău.

Prin legile noastre apărem totdeauna șovini, în aplicarea lor apărem slabi.

Atunci ne alegem cu tot ponosul unor comentarii din partea unor cercuri străine interesate, ne alegem cu o scădere de prestigiu în fața propriilor noastre minorități în cari legile apar numai pe hârtie, nu ajutăm cu nimic această meșteșugărime românească; deaceea susțin să faceți vot cu bile, și în acest vot cu bile, în momentul când fiecare se va apropia de urne să fie romandat de sângele românesc care pulsează în vinele lui. (Aplauze).

VOT SEMNIFICATIV

Amendamentul este apoi pus la vot cu bile. Rezultatul 124 votanți. majoritatea 65, bile albe 31, bile negre 93.

Biserica, altarul Țării

Sf. Sinod răspunde scrisorii Ministerului Cultelor

Eri dimineață, membrii Sf. Sinod s'au întrunit din nou, în sala cea mare a Patriarhiei, sub președenția I. P. S. Patriarh Miron.

A fost luat în discuție raportul comisiei canonico-juridice, în care sunt fixate condițiile de participare a preoților în politică. Comisia a lucrat sub președenția I. P. S. Mitropolit Nicolae Bălan al Ardealului.

După lungi desbateri s'a hotărît să se redacteze un comunicat, care să fie trimes ca răspuns la adresa pe care ministerul cultelor, în numele guvernului, o înaintase acum câteva zile I. P. S. Patriarh Miron.

Comunicatul este însoțit de o scrisoare a I. P. S. Patriarh, către d. ministru al cultelor.

In scrisoare I. P. S. Patriarhul arată că «pentruca preoții să aibă cuvenita îndrumare și spre a preveni eventuale viitoare abateri dela misiunea lor sacerdotală, în conformitate cu deziderațele exprimate de d. ministru».

Sf. Sinod a dispus: preoții nu pot utiliza slujbele bisericești — în și afară de biserică — pentru sfințire de insigne ale partidelor, insigne care să fie folosite în luptele politice; preoții nu vor lua juraminte de caracter politic și nici nu vor participa la acțiuni neconforme cu învățătura creștină; în predicile din fața Sf. Altar nu vor amesteca chestiuni care privesc luptele politice; acei ce vor contraveni acestor dispozițiuni vor fi supuși pedepselor disciplinare.

In continuare, I. P. S. Patriarch roagă pe d. ministru să aducă la cunoștința Chiriarhilor abaterile dela aceste dispoziții.

Scrisoarea sfârșește astfel: «Totodată, vă rugăm, d-le ministru, ca să însoțiți și din partea domniei voastre și a guvernului activitatea preoțimei noastre, cu toată încrederea, cu atât mai vârtos, cu cât această preoțime este crescută în școli teologice care aparține Statului și sunt conduse exclusiv de organele lui».

Iată și comunicatul public:

Comunicatul Sf. Sinod

«In timpul din urmă s'au ridicat voci cari cer ca preotul să-și limiteze toată activitatea la altar; să iasă cu totul din mijlocul vieții, sau să nu aibă nici o atitudine determinată de caracterul său de slujitor al lui Hristos și al Bisericii.

Această dorință Biserica și preoțimea ei nu o poate împlini. Dacă în trecut, când a fost aproape singurul factor ocrotitor și îndrumător, a știut să scoată la liman bun neamul românesc, nu înțelegem dece se manifestă astăzi atâta neîncredere în acțiunea ei în mijlocul vieții românești. Dragostea ei pentru neamul nostru cu care s'a împletit intim și indisolubil într'un trecut atât de îndelungat, nu poate fi astăzi omorîtă de cei ce nu iubesc prezența ei la tot pasul.

Afară de aceasta însăși învățătura ortodoxă, creștinismul nealterat și nedeviat, impune Bisericii grija de viață totalitară a neamului în mijlocul căruia a fost trimisă de Dumnezeu.

Biserica nu are numai funcția de a se ruga, ci și de a învăța pe oameni cum să-și îndrumeze viața în toate domeniile ei pentru a înainta spre ținta cea singură fericită: viața de veci.

Biserica are o concepție despre existență și — determinat de aceasta — un program etic de viață omenească. Ea nu va interveni în lupta dintre partidele politice pentru a declara pe unul mai bun ca pe celălalt, atunci când ele nu se depărtează de cât în metode și nu vin în contrazicere cu programul etic al Bisericii. Dar are dreptul să-și intensifice acțiunea pentru adâncirea concepției creștine și a moralei creștine în straturile poporului românesc, inclusiv partidele politice și să ia chiar atitudine combativă față de acele acțiuni care sub masca politică propagă concepții de viață și programe etice opuse creștinismului.

Din concepția creștină despre existență și din morala creștină credem că putem deduce pentru împrejurările dela noi și de acum, următorul program de care am vrea să țină seamă întreaga obște românească, toate partidele politice și pe linia căruia Biserica va milita în mijlocul neamului.

NIMIC FARA DUMNEZEU

1. Toată viața individuală, socială, culturală, școlară, economică din statul nostru trebue adusă și ținută într'o legătură strânsă cu Dumnezeu, prin Fiul Său Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Să facem să dispară spiritul secularist, indiferentist sau chiar ostil față de Dumnezeu. Să sădim în oameni convingerea că nimic serios nu se poate face pentru înălțarea neamului fără Dumnezeu. «Nhil sine Deo» e deviza Coroanei române.

2. Statul nostru este un stat român, alcătuit cu jertfe fără seamăn de națiunea română, pentru păstrarea, întărirea, și înobilarea ei, pentru desvoltarea însușirilor fizice și sufletești, ca să se poată ridica la un nivel cât mai înalt prestigiul ei politic și spiritual. Toate legile, acțiunile, ideile statului și din cuprinsul lui au să fie subordonate binelui durabil al națiunii, sau cel puțin să n'o păgubească. Nu plăcerile sau ambițiile de moment ale celor lacomi, sau ale massei ațâțată în chip demagogic, vor fi determinante în activitatea statului, ci binele peste veacuri al neamului.

VIAȚA NEAMULUI SA CURGA DUPA NORMA VIRTUȚILOR CREȘTINE

3. Toată viața neamului trebue ajutată prin exemplu de sus și prin îndrumare serioasă, ca să curgă după norma virtuților creștine. Rugăciunea, munca, cinstea, sobrietatea, spiritul de jertfă în folosul obștei sunt forțele cari susțin sănătatea unui neam și-i măresc necontenit puterea. Tocmai virtuțile care pregătesc pe om pentru viața viitoare sunt și acele care întăresc societățile omenești. Dar virtuțile acestea, ca să fie venerate, trebuesc luminate nu numai din laturea folosului lor vremelnic, ci mai ales din cea a folosului lor pentru viața veșnică.

NUMAI LUPTA PENTRU CELE SPIRITUALE INOBILEAZA PE OM

4. In conformitate cu cele de mai nainte, Biserica se opune acelei concepții care face pe om să aspire numai după fericiri și paradisuri materiale, știind că orice fanatism și orice pasiune purtate de interese materiale face pe om o ființă coborâtă de la destinația ei. Numai lupta pentru cele spirituale înobilează pe om și-l duce spre progres adevărat.

5. Având grijă de toți fiii neamului, Biserica reprobă individualismul hrăpareț, precum și orice acte de volnicie, teroare și brutalitate, dar și lupta de clasă, cerând legi și o viață românească inspirată de duhul frăției și al solidarității naționale. Individul să-și folosească libertatea și puterile sale fizice și spirituale nu în direcții centrifugale, în folosul unui bine egoist, ci în direcția slujbei în folosul neamului, PERSONALITATEA CARE SLUJEȘTE, NU INDIVIDUL CARE SE IMBOGAȚEȘTE ESTE IDEALUL CREȘTIN. Clasele se întregesc și deci să învețe a se iubi și a se ajuta ca mădularele din trup.

6. Cetățenii de alte limbi și legi — după ce cei deveniți ilegal vor fi revizuiți — se vor bucura de tratamentul legal și vor fi sprijiniți în silințele lor spre progres, dar supraveghiați, ca să nu păgubească prin nimic națiunea română. Respectând drepturile tuturor cetățenilor vom da existenței noastre politice toată formația și consisența națională.

7. Pentru a săvârși această lucrare în folosul națiunii și al consolidării statului român, avem neapărată nevoie de liniște, de bună înțelegere și frățietate între toți fiii neamului și ai Țării, legați între olaltă prin respectul legilor, prin devotament către Suveran și către forma monarhică a Statului.

In grija părintească ce o purtăm pentru mântuirea sufletelor și pentru binele neamului și al Țării, acesta este gândul și îndemnul pe care-l trimitem cu dragostea noastră ca păstori sufletești iubitului cler și popor al sfintei noastre Biserici române.

Dat în ședința Sfântului Sinod din 9 Martie anul 1937.

Miron, arhiepiscop al Bucureștilor, mitropolit al Ungro-Vlahiei, patriarh al României, președintele Sf. Sinod; *Nicodim*, mitropolitul Moldovei și Sucevei; *Nicolae*, mitropolitul Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramureșului; *Visarion*, mitropolitul Bucovinei; *Vartolomeu*, episcopul Râmnicului Noului Severin; *Lucian*, episcopul Romanului; *Ghenadie*, episcopul Buzăului; *Nifon*, episcopul Hușilor; *Grigore*, episcopul Argeșului; *Nicolae*, episcopul Oradiei; *Nicolae*, episcopul Vadului, Feleacului și Clujului; *Tit*, episcopul Hotinului; *Gherontie* episcopul Constanței; *Ilarion* Bacaoanul, *Veniamin* Ploeșteanu, *Galaction* Craioveanul *Irineu* Târgovișteanu. **V. M.**

Activitatea viitoare a d-lui Victor Antonescu

După soluționarea incidentului diplomatic, d. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine va întreprinde un nou voiaj în străinătate, pentru a face ca relațiile și interesele noastre să nu sufere nici o atingere.

Rezultatele admirabile ale conferinței Ințelegerii Balcanice și ale vizitei dela Belgrad, duc la noi întrevederi de mare importanță, cu consecințe fericite pentru statul nostru și pentru garanții nediscutabile în ceiace privește pacea în Balcani.

La 25 Martie d. Victor Antonescu, însoțit de d. subsecretar de stat Bădulescu va întreprinde o vizită oficială la Ankara.

Relațiile româno-turce vor înainta desigur și interesele superioare ale țării noastre vor fi susținute cu aceiași căldură ca totdeauna.

După discuțiunile oficiale ce le va avea cu d. Rusțu Arras, ministrul de externe al Turciei, d. Victor Antonescu se va întoarce la București, unde va pregăti toate lucrările necesare Consiliului Permanent al Micei Ințelegeri, care va avea loc în Jugoslavia.

In adevăr rolul pe care-l joacă actualmente Mica Ințelegere pentru menținerea păcii este imens.

Consiliul Permanent va avea de studiat cu toată gravitatea, problemele ce agită Europa Centrală, socotite astăzi foarte serioase.

Chestiunea agitațiilor pentru restaurarea Habsburgilor și aceia a revizionismului maghiar, ce se găsesc în momentul de față din nou pe prim plan, fac ca Consiliul Permanent al Micei Ințelegeri să delibereze în mod energic pentru apărarea și menținerea actualului echilibru european.

Este foarte posibil ca înainte de convocarea Consiliului Permanent, d. Victor Antonescu să aibă întrevederi cu d-nii Kamil Krofta, ministrul de externe al Cehoslovaciei și Stoiadinovici, ministrul afacerilor străine al Jugoslaviei.

Conferința docenților la Spitalul Colțea

Asociația docenților dela facultatea de medicină din București va ține următoarele conferințe în amfiteatrul spitalului «Colțea» în fiecare Vineri la ora 9.

Primul colocviu va avea loc Vineri 12 Martie și în cadrul lui se vor face următoarele comunicări: D. general Ilie Constantinescu: Ochiul și patologia generală; dr. D. Combiescu: Date noui asupra etiologiei gripei; dr. Marius Teodorescu: Alegerea anestezicului și intervențiile de urgență.

Vineri 19 Martie vor vorbi următorii: dr. Marius Nasta: Insemnătatea reacției la tuberculină în diagnosticul tuberculozei infantile; dr. Vasile Trifu: Dificultățile tratamentului blenoragiei; dr. I. Iovin: Teleroentgenterapia, technică, indicație și rezultate.

Vineri 26 Martie se vor face următoarele comunicări: dr. C. C. Dimitriu: Valoarea examenului clinic în diagnosticul ulcerelor gastroduodenale; dr. Hagi Paraschiv-Ardeal: Câteva date asupra structurii și funcțiunilor mucoasei gastrice; dr. Victor Dimitriu: Tratamentul chirurgical actual al ulcerului gastro-duodenal.

Vineri 2 Aprilie vor vorbi d-nii: dr. I. Bazgan: Valoarea vaccinării anti-scarlatinoase; dr. Horia Slobozianu: Eritroblastozele noilor născuți; dr. Façon Enric: Tratamentul parkinsonismului.

Vineri 9 Aprilie se vor face următoarele comunicări: Dr. Șt. Teodorescu: «Problema contaminării în limfogranulomatoza inguinală»; dr. S Brătianu: «Etiologia și diagnosticul agranulocitozei»; dr. S. Tețu: «Câteva considerațiuni în legătură cu indicațiile amigdalectomiei».

SPORT

Echipa națională

Drepturile si datoriile noastre

Lumea sportivă a început din nou să fiarbă. Odată cu reluarea campionatului național, a venit cam pe neprevăzute și problema destul de serioasă a întâlnirii de football dintre echipa noastră națională și reprezentativa vecinilor cehoslovaci.

Presa — și cea de bună credință și cea vândută intereselor străine — a început de pe acum echilibristica argumentelor pentru sau contra românizării echipei naționale de football.

In notițele zilnice din CARNETUL nostru am arătat până acum că superioritatea indiscutabilă a jucătorilor români n'ar mai trebui să înspăimânte câțiva rătăciți de prin conducerea federației de football unde simpatii pentru jucătorii minoritari. Deasemenea am arătat că selecționeurul principal — d. LIVIU JUGĂ — nu poate avea această calitate atâta vreme cât rămâne președintele celui mai minoritar club din țară CHINEZUL. Avem tot dreptul să-i contestăm aici obiectivitatea, cât și sinceritatea sentimentelor sale pentru sportul românesc.

Dar toate aceste discuții sunt de ordin secundar, șerpuesc lăturalnic pe lângă faptul în sine, nu lovesc în miezul problemei.

Echipa națională prin însuș titlul său își definește conținutul. Atâta vreme cât această echipă se numește așa și nu «reprezentativa țării» sau «a României», ea trebue să fie și să rămână națională; adică formată din elemente legate strâns de pământul pe care trăesc, născute și crescute în spiritualitatea neamului nostru. Dar, mai ales, trebue să aibă românesc sângele, acest minunat generator de fapte și simțiri eroice.

Orice prezență minoritară în echipa națională constitue o impostură și o rușinoasă minciună. Din momentul în care echipa națională este formată din jucători de mai multe naționalități — români, unguri, evrei svabi — ea încetează să mai fie națională: se transformă într'o reprezentativă internațională a României. Ori rostul întâlnirilor de football dintre două națiuni este tocmai acela de a pune în valoare calitățile fizice și sufletești etnice ale combatanților. Orice rezultat obținut prin înșii de altă nație decât acea care-și pune numele în joc, este un fals flagrant. Este o minciună și a acelei națiuni și a partenerilor de joc. Și, mai ales, este o jignire adusă neamului reprezentat astfel; o recunoaștere a propriei incapacități; o pălmuire rușinoasă a celei mai mari calități colective, mândria.

Neamul românesc are dreptul să se reprezinte singur în orice situații care-i angajează bunul renume. In football are datoria să-și aleagă reprezentanții săi de elită, cărora să le încredințeze fără teamă onoarea unei cinstite și sportive comportări.

In matchul cu Cehoslovacia nu vrem o victorie cu orice preț, ci un rezultat cinstit și românesc. In sport nu interesează prea mult rezultatul de pe tabelă, ci felul în care ai reușit să obții acest rezultat.

In trecut am obținut victorii prin minoritari. Intrucât ne-au mulțumit aceste victorii? Ce satisfacții naționale ne-a adus un goal marcat de Bodola sau de Dobay? Vă mărturisesc că sbenguelile minoritarilor noștri transformate în gooluri pentru noi, m'au pus totdeauna în situația invalidului din brancardă. Și mi-era rușine. Și-mi place să cred că nu numai mie mi-era rușine.

Este timpul ca această rușine într'adevăr națională să înceteze.

Vrem ca neamul nostru să-și exercite din plin prerogativele; adică să-și cunoască drepturile și să-și facă datoria.

Virgil Popescu

CARNET

Duminică se va juca la Bordeaux un match internațional între echipele amatoare de rugby în 13, ale Angliei și Franței.

Tot despre echipa națională de football, dar mai ales despre declarațiile selecționeurului principal, d. Liviu Juga. Acest domn a declarat că trebue să obținem cu Cehoslovacii un rezultat frumos cu orice preț. Adică, îl completăm noi, chiar cu prețul unei noi îngenuncheri în fața minoritarilor, cari ne vor apăra culorile pentru a spune că de fapt au jucat în echipa B. a Ungariei.

Ce spune d. V. V. Tilea despre locvacitatea curioasă a interpusului său. Nu crede d-sa că ar trebui să fim scutiți de nerozii într'o situație atât de serioasă ca aceea de acum? Așteptăm ca președintele federației de football să fie mai prezent în treburile serioase ale sportului românesc.

VENUS speră că săptămâna viitoare va putea să legitimeze pe Befa, așa că îl va întrebuința în matchul de Cupă cu Chinezul.

UNIREA-TRICOLORUL va reintroduce în echipă contra Crișanei pe Sony Niculescu, Sucitulescu și Boteanu.

Federația de rugby, regiunea București, și-a ales următorul comitet: președinte av. I. Buzoianu, membri It. Ghimpețeanu, I. Petrescu, C. Beju. C. Rădulescu, supleanți N. Ștefănescu, Ruxandra, cenzori Neagu, A. Ștefănescu, Tripcovici.

VENUS speră să se prezinte cu echipa completă în matchul cu Gloria, deși în prezent se resimt de pe urma loviturilor primite Duminica trecută, următorii jucători: Petea Vâlcov, Colea Vâlcov, Ene Gorgorin și Humi.

*

Matchurile cuplate de Duminecă viitoare se vor juca după următorul program: la ora 2 p. m. Unirea Tricolor — Crișana, la ora 3 jum. Venus — Gloria.

Federația de hockey a sancționat

Rabinovici, exclus din federație

Aseară a avut loc la federația de hockey o importantă ședință în care s'au luat următoarele hotărâri:

1. Aplică pedeapsa mustrării în scris jucătorilor Const. Cantacuzino și Paul Anastasiu pentru nerespectarea dispozițiilor luate de oficialii F. R. H. G. relativ la programul și regimul de urmat înainte de jocuri.

2. Aplică pedeapsa suspendării de la orice activitate sportivă în domeniul hocheyului pe hiață până la 1 Decembrie 1937, jucătorului I. Petrovici pentru aceleași motive, cu recidivă dela punctul 1 agravată de vina de a fi dat relatări ziarelor asupra chipei naționale fapt interzis de regulamentele F. R. H. G.

3. Aplică pedeapsa suspendării dela orice activitate sportivă în domeniul hockey-ului pe ghiață jucătorului Gh. Buia, până la data de 1 Febr. 1938, pentru aceleași motive ca la punctul 1 și 2, agravate de faptul caracterului tendențios al acestor declarații.

RADIAN EXCLUS DIN F.R.H.G.

4. Aplică, cu unanimitate pedeapsa excluderii din F. R. H. G. cu cererea de extindere la U. F. S. R. pentru excluderea dela toate sporturile și comunicarea pentru extinderea pedepsei la liga internațională de hochey pe ghiață, jucătorului I. Radian, pentru toate motivele arătate la punctul 1, 2, 3, cu recidivă și cu caracter de tendențiozitate precum și mai ales pentru vina cu recidivă de a fi sabotat interesele echipei naționale, refuzând de a mai juca în cursul matchului România—Anglia și părăsind terenul de joc cu toate insistențele oficialilor.

5. Aplică, cu unanimitate pedeapsa suspendării până la data de 1 Decembrie 1937, dela orice activitate sportivă în ramura hochey-ului pe jucătorul A. Mihăescu care, fără a fi făcut parte din echipa națională și fără a avea vre-o calitate a dat presei relatări imaginare și tendențioase în legătură cu echipa națională de hockey pe ghiață.

Suspendările de mai sus se înțeleg pentru matchurile de orice natură, amicale, oficiale, naționale și internaționale în țară și străinătate, iar datele indicate sunt exclusive.

(FARA COMENTAR N. R.

Box

Matchuri de selecție pentru echipa națională amatoare

Astăseară va fi organizată în Capitală de către secția de box a grupării F. C. Rapid, o reuniune amatoare de box.

Se vor disputa cu această ocazie matchuri de selecție în vederea formării echipei naționale, care va concura în campionatele Europei, ce se vor ține în mai la Milano.

*

Gruparea Gloria—C.F.R. va organiza Sâmbătă 13 Martie la Galați o reuniune de box.

In matchul principal al reuniunei Dumitru Panaitescu și Vasile Voinescu vor disputa titlul de campion național la categoria muscă, boxând în zece reprize a trei minute.

Programul va fi completat cu opt matchuri între boxeuri amatori.

In arena St. Nicolas din New-York a avut loc o gală de box aranjată de ziariștii italieni în America.

In cursul acestei reuniuni campionatul italian Enrico Venturi a făcut match nul cu boxeurul american Frankie Wallace. Se știe că Venturi a făcut câtva timp cel mai frumos match de box al timpului în compania lui Pedro Montanez, astfel că ultima sa performanță o consideră drept un eșec.

*

Românul Gheorghe Covaci, care în ultimul său match cu Arnoult, a făcut o frumoasă impresie asupra publicului sportiv francez, va boxa Vineri 12 Martie din nou, în cadrul unei reuniuni organizate în sala ElyséeMontmartre din Paris, contra cunoscutului boxeur francez Marius Bricout.

Telefon Club - Viforul Dacia 1-1 (1-0)

In match de antrenament, s'au întâlnit eri pe Velodrom formațiile prime ale celor două echipe.

A arbitrat d. Phann, antrenorul Telefoanelor, matchul terminându-se la egalitate iar echipele au dovedit a fi de forțe egale.

A marcat în prima repriză pentru Telefon Club, Szika, iar pentru Viforul Dacia Predescu.

Echipa din Floreasca, cu un suflu inepuizabil a dat doavdă de multă omogenitate și combativitate și îi prevedem un frumos succes în cadrul categoriei „Onoare".

A început prigoana?

Comisia Campionatului Național în ședința de alaltăeri a dat câteva hotărâri oarecum năstrușnice. In afară de mustrarea lui Petea Vâlcov, Brandabura și Zăinescu, C. C. N., a mai hotărât și suspendarea pe 8 zile a venusistului Dan Gavrilescu. In primul rând aceste pedepse suferă de un viciu juridic: sunt date prea târziu, dupăce jucătorii au mai apărut în alt match. Dar ni se pare curioasă în special suspendarea lui Gavrilescu. Ea lipsește de un titular echipa care întruchipează astăzi speranțele noastre românești tocmai într'un moment principal al ascensiunii ei.

Cunoaștem vechea «simpatie» a federalilor pentru Venus. Să fi început din nou lucrăturile? Ar fi tristă această prigoană stupidă.

Nu ne îndoim că mebrii comisiei de apel își vor face datoria anulând Vineri seara această suspendare.

Cross-country

In ziua de 21 Martie va fi organizat la Recaș, în Banat un important concurs de cross-country, deschis cluburilor afiliate la federația română de atletism.

Vor fi trei probe. Una pentru seniori pe distanța de 5 km. Un concurs de echipe de câte patru atleți și o cursă rezervată juniorilor pe distanța de trei km. cu clasamentul individual și pe echipe compuse din patru alergători.

Reuniunea e organizată de gruparea atletică «Recaș».

Curtea cu juri

Procesul incendiatorilor

Depozițiile: Alex. Kornblutt, Moritz Bacalu și Bubi Bacalu

Cum s'au falșificat registrele. Falșificator și poet. Cum s'a sinucis Șarf.

Aspecte

Pe zi ce trece, procesul incendiatorilor care se judeca în fața Curții cu juri a Tribunalului Ilfov, pare a fi mai interesant, dându-se la iveală o serie de lucruri inedite. Lucruri ce au încolțit în mintea unui venetic, pe nume Jean Bacalu, care a reușit să-și facă o bandă din evrei refugiați din Rusia și cari au venit în România — paradisul evreilor de pretutindeni —, cu dorința de a se îmbogăți, prin orice mijloace și pe orice cale. Astfel s'a pus la cale incendiul dela fab. «Cordiana».

Depoziția acuzatului Savelly Dvoiris, — pe care noi am publicat o în numărul de eri, aproape în întregime, n'a fost numai interesantă, ci și chiar senzațională, făcând lumină deplină într'un proces unic în analele justiției noastre.

Sedința de eri s'a deschis într'o atmosferă mai încărcată, poate efectul mărturisirii lui Dvoiris. Sala Curții era plină până la refuz, dar nu din figuri alese, ci rude, prieteni și cunoscuți, cu un cuvânt frați de sânge cu cei din boxă.

Din când în când, d. jurat Sever Herdan, făcea câte un gest discret și șoptea ceva la ureche, celorlalți d-ni jurați, desigur în favoarea acuzaților.

Desbaterile par monotone. Dar deodată aspectul sălii se schimbă. Curtea revoltată până la extrem, din cauza îndrăsnelei acuzatului Alex. Kornbluett, care a călcat în picioare prestigiul nostru, încercând să facă rechizitoriul autorităților anchetatoare. Urmează câteva incidente. La orele 7 jumătate ședința se suspendă.

Desbaterile

După deschiderea ședinții, acuzatul ALEX. Kornblütt, fost contabilul fabricei «CORDIANA», a fost adus în incintă.

D. Președinte, precizează că acuzatul este de naționalitate rusă și e născut la Odesa.

ALEX. KORNBLUTT își începe depoziția astfel: «N'am cunoscut până la arestare pe cei din boră și n'am auzit de numele lor. De frică am declarat că sunt falsificator. **Din cauza loviturilor am pierdut tot ce a fost omenesc în mine, până când și Sf. Duh care trăește în fiecare din noi, s'a prăbușit odată cu prima lovitură,**

D. PREȘEDINTE: Acuzatul este învinuit că a falșificat registrele soc. «Cordiana».

ACUZATUL: Nu sunt eu falșificatorul.

D. PREȘEDINTE: De când cunoști pe Savelly Dvoiris?

ACUZATUL: De 10 ani. La 15 Mai 1931 am fost angajat contabil la soc. «Cordiana» ,cu un salariu de 10.000 lei lunar.

D. PREȘEDINTE: Soc. mergea bine? Avea beneficii?

ACUZATUL: In anul 1931 a fost un beneficiu de 85 mii lei, în 1932 am avut 35 mii lei beneficiu. Datoriile soc. se ridicau la suma de 6 mil. lei.

D. PREȘEDINTE: Bilanțurile au fost exacte?

ACUZATUL: Da, Pe anii 1931 și 1932 au fost exacte,

D. PREȘEDINTE: Susții că declarația dela dosar, ți-a fost dictată și ai scris-o de frică. Cine ți-a dictat?

ACUZATUL: In cabinetul judecătorului de instrucție, Dvoiris, mi-a spus în rusește să scriu toate acestea.

D. PREȘEDINTE: In ce constă maltratarea?

ACUZATUL: Atât la poliție, cât și la instrucție, pe un ton ridicat, mi se spunea: «FALSIFICATORULE- INCENDIATORULE.

DEPOZIȚIA ESTE O PREFACATORIE

D. Președinte arată că cele declarate de Aler. Kornblütt, nu corespund realității și depoziția acuzatului este numai o prefăcătorie.

Pentru a dovedi aceasta, dă cetire câtorva pasagii din declarația, aflată la dosar, în care era expus detailat următoarele: Cum a ajuns contabil la soc. «Cordiana», cum a cunoscut pe Jean Bacalu, care i-a fost prezentat ca un om foarte bogat și «expert în afaceri de incendii». Apoi: «Am fost trimis de Dvoiris la piață și am cumpărat câteva bășici cu brânză. In ziua incendiului m'am dus la birou și am făcut un mic inventar, pentru eventualele despăgubiri.. Dela fabrică am plecat la orele 11 jumătate seara».

«Vânzările din ultimul timp n'au mai fost trecute în registre, deoarece încasările le făcea d. Dvoiris».

Totuși, acuzatul refuză să recunoască cele scrise în declarație.

D. av. IONEL TEODOREANU: «Acuzatul a fost dat în judecată fiind socotit ca agent executator al falsului».

D-nii avocați Gr. Trancu-Iași și Melinte, ridică câte un incident, susținând că cei din boxă au fost maltratați la poliție.

D. PREȘEDINTE (adresându-se avocaților apărării).

Dv. voiți să creați o atmosferă care să impresioneze pe d-nii jurați.

SUSPENDAREA ȘEDINȚEI

Din cauza schimbului de cuvinte avut cu dv. av. Trancu-Iași, d. președinte suspendă ședința la orele 3 și un sfert și o redeschide la orele 3 și 45 minute.

D. Președinte a atras atenția d-lor avocați ai acuzării, să nu mai întrerupă desbaterile, luând cuvântul, înainte de a li se da și de a nu mai ridica incidente, cari îngreunează judecarea procesului.

CONTINUAREA DEPOZIȚIEI

Acuzatul Alex. Kornblütt, a fost introdus din nou în incintă.

D. PROCUROR: Ce știi despre incendiu?

ACUZATUL: N'am știut nimic până când am fost arestat.

— Ce măsuri s'au luat înainte de incendiu?

— La ferestrele fabricei s'au pus obloane.

— Când s'a închis fabrica și pentru ce?

— S'a închis cu 10 zile înainte și «SUB PRETEXT» de reparații,

— Știi că maeștrii fabricei «Cordiana» au fost trimiși în provincie cu trei zile înainte?

— Da.

— In ziua incendiului dece ai venit la fabrică?

— Să iau hârtiile mai importante.

Cum s'au falșificat registrele

D. PREȘEDINTE: Ce susținea expertul contabil?

ACUZATUL: Expertul susținea că am scos un sold de 9 mil. lei, pe când în realitate în fabrică erau mărfuri în valoare numai de 600 mii lei.

D. PROCUROR: Acuzatul susține că n'a făcut niciun fals, atunci cum se explică că facturile în valoare de 1.363.000 lei, purtau data de 31 Iulie 1931 și au fost trecute în registre în ziua de 31 Mai 1933?

D. PREȘEDINTE: Cere să se aducă registrele fabricei «Cordiana» și în virtutea puterii discreționale cere aducerea expertului contabil, care să fie confruntat cu acuzatul.

Totdeodată d. președinte este surprins, cum **aceste registre care sunt corp delict, nu sunt depuse la grefă, ci se găsesc la Dvoiris acasă.**

D. PROCUROR, întrebând pe acuzat dacă știe că din registrul de Cassa n'au rupt niște foi, Kornblütt, afirmă că au fost rupte de el. Aceste file fiind arătate, acuzatul le recunoaște.

D. PROCUROR: «Dece le-ai rupt?»

ACUZATUL: D. Dvoiris mi-a spus că are un capitalist englez și trebue să le transcriu în așa fel încât să prezinte o situație cu totul alta decât în realitate».

D. PROCUROR: «Dece datele din filele rupte nu corespund cu cele transcrise?

ACUZATUL: Fiindcă operațiile din Noembrie și Decembrie au fost modificate, iar înregistrările nu se făceau în baza actelor, ci după spusele d-lui Dvoiris.

UN JURAT: Filele care au fost rupte, erau operate în jurnal?

ACUZATUL: Da.

Mai departe Kornbluett a spus că foile rupte și actele importante luate în ziua incendiului dela fabrică, le-a dat împreună cu geanta, prietenului său Korenzky.

FALSIFICATOR ȘI «POET»

D. PROCUROR: «Aveai un carnet personal, afară de registrele oficiale?

ACUZATUL: Da.

D. PROCUROR: La ce-ți servea?

ACUZATUL: In acest carnet îmi scriam «poeziile».

D. Procuror, arată că a răsfoit acest carnet, de mai multe ori și în el a găsit trecute cu totul altceva, decât «poezii».

«Din registrele oficiale, reese că bilanțul pe 1932 s'a încheiat cu un beneficiu DE 30 MII LEI, iar în acest carnet este însemnat că bilanțul s'a închiat cu o peirdere de DOUA MILIOANE LEI».

D. AV. I. TEODOREANU: De unde știe acuzatul, că Antony Mendel făcuse o asigurare în Anglia?

ACUZATUL: Din registre.

CUM S'A SINUCIS ȘARF?

D. AV. VALJEAN, arată că la poliție li s'a luat cravatele și centurele la toți acuzații, dar nu găsește explicația pentru ce Șarf a fost lăsat cu cravata (?)

D. AV. DAVID MIRCEA: La poliție acuzații la ce W. C. erau duși? La cel dela subsol — din arest, — s'au la cel de sus?

ACUZATUL: ?

D. AV. DAVID MIRCEA, precizează că Șarf, a fost găsit spânzurat cu propria lui cravată în W. C.-ul de sus. Din poziția cum a fost găsit «sinucigașul», reese că «Șarf nu s'a sinucis, ci a fost sinucis».

Depoziția lui Moritz Bacalu

Este introdus acuzatul Moritz Bacalu, care susține că n'are niciun amestec și nu știe nimic cu privire la incendiul dela fab. «Cordiana».

D. PREȘEDINTE, arată că în declarația dela dosar a spus următoarele: In ziua de 14 Dec. 1933, a venit în București, fiind chemat de fratele său — Benjamin Bacalu, — cu telegramă. A fost trimis și a cumpărat 30 lăzi, pe care le-a transportat cu căruța fabricei (?). La fabrică a mai găsit câteva lăzi cu talaș și un sac cu circa 500 bășici de porc. Tot în declarație mai recunoaște că a cunoscut pe Lupu Comisioneru și pe Moritz Ladwig, că tot el a cumpărat 9 butoae cu benzină.

D. PROCUROR: Când ai venit în București, unde ai locuit?

MORITZ BACALU: Prima noapte la fratele meu, apoi m'am mutat în Calea Văcărești 57, la d-na Ana Zissu unde am locuit cu un oarecare Leibovici.

D. PROCUROR: Acest Leibovici era Manole Constantinescu.

D. PROCUROR: La gazdă, dece nu v'ați dat numele?

ACUZAZTUL: ?

D. PREȘEDINTE, precizează că Moritz Bacalu, a jucat un mare rol în afacerea «Cordiana» și că tot din cauza lui procesul s'a amânat de două ori, prefăcându-se că este bolnav.

Depoziția lui Benjamin Bacalu

Este introdus acuzatul Benjamin *Bacalu, zis Bubi.*

Și acest acuzat, la început ocolește adevărul, susținând că n'are niciun amestec, dar la poliție a declarat numai de frică.

INTREBUINȚAREA TELEGRAMEI ȘI A SCRISORII

Acuzatul BUBI BACALU, arată că în ziua de 14 Dec. 1933, a chemat pe fratele său, dela Botoșani, cu o telegramă, fiindcă îi găsise serviciu și anume la depozitul de mere, ce deschise în str. Crișului. Iar el a plecat la Botoșani, pe ziua de 26 Dec. fiind chemat de tatăl său, care paralizase. Chemarea s'a făcut printr'o scrisoare.

D. PREȘEDINTE, este surprins de ce pentru serviciu la prăvălia fratelui său, a fost chemat cu o telegramă, iar când tatăl a paralizat, a fost chemat cu o scrisoare?!

*

BUBI BACALU, merge până acolo, insultând poliția dar și pe d. jude Oprescu, susținând că atunci când a fost chemat la instucție, d. judecător s'ar fi adresat în modul următor: «Dacă nu menții cele declarate la poliție vei avea soarta lui Șarf» ceeace a făcut ca d. președinte să dispună încheerea unui proces verbal și care să fie trimis parchetului.

Asemenea s'au mai dresat procese verbale și celorlalți doi acuzați.

HAIMOVICI SAU COMISIONERU

Acuzatul arată că a dat un anunț la ziarul «Dimineața», în sensul că dorește să închirieze o magazie dar fără să-și dea adresa.

Magazia din str. Crișului a fost închiriată sub numele de HAIMOVICI.

Fiind încolțit de întrebările d-lui procuror, recunoaște următoarele: că a cumpărat 300 bășici de porc, sub numele de ZAGANESCU; că benzina — 9 butoae — a cumpărat-o dela depozitul: «PETROLUL FILARET»; că dela ȘMILOVICI a închiriat un camion, pe care l-a condus personal, nevrând să se știe unde duce marfa (benzina); că lăzile le-a cumpărat dela IULIU STRANGER și că HAIMOVICI (?) era originar din Rusia.

D. PROCUROR, precizează că acest HAIMOVICI era în realitate LUPU COMISIONERU.

D. PREȘEDINTE: Câte mere aveai în depozit?

ACUZATUL: Trei vagoane și jumătate, pe care le-am adus prin gara de Nord.

D. PROCUROR: Dacă BENJAMIN BACALU, în timpul acestor desbateri, îmi va aduce un certificat dela C. F. R., precum că în cursul lunei Decembrie 1933, a adus în București, prin Gara de Nord, cele trei vagoane și jumătate de mere, pe numele de BACALU sau HAIMOVICI, atunci eu renunț la acuzare.

La orele 7 jumătate, ședința s'a suspendat. Pentru astăzi desbaterile în continuare. Va fi interogat JEAN BACALU, cel care a pus toate la punct și a făcut legătura între DVOIRIS și COMISIONERU.

Astăzi ședința la orele 1 jum. d. a.

Ilie Ciutescu

Loc pentru meseriașii români

O seamă de tineri meseriași dela Atelierele C. F. R.-Grivița s'au înfățișat la redacția ziarului nostru cerând să le dăm o mână de ajutor spre a-și căpăta dreptatea.

Nu este prima dată când constatăm, cu tristețe, că tocmai cei ce trebuesc să fie încurajați pentru conștiinciozitatea, spiritul de ordine și disciplina și patriotismul de care dau dovadă sunt sistematic nebăgați în seamă, jigniți, loviți în interesele lor materiale și chiar eliminați din rândurile ceferiștilor tocmai pentrucă își fac datoria.

NU MAI SUNT BANI!?...

In fiecare an — odată cu întreg contigentul — sute de tineri meseriași dela C. F. R. își părăsesc ocupația ca să-și facă datoria către țară învățând meseria armelor.

Toate legile, regulamentele, și cel mai elementar simț de dreptate poruncește ca acești tineri să fie reprimiți în serviciu de îndată ce au terminat stagiul militar. Bunul simț tot așa glăsuește. In realitate se întâmplă cu totul altfel.

Cei ce se duc să-și facă datoria rămân pentru multă vreme sau chiar pentru totdeauna fără serviciu.

In cursul anului 1936 patru sute cincizeci de tineri au rămas pur și simplu pe drumuri numai și numai pentrucă nu s'au sustras obligațiunilor serviciului militar.

COMUNIȘTII IN LOC

Locurile acestor tineri au fost sistematic completate cu minoritari recalcitranți, cu protejații internaționaltărăniștilor.

A trebuit o dârză și continuă luptă solidară de mai multe luni a celor 450 de tineri ca însfârșit să fie reprimiți în serviciul C. F. R.

REPRIMIRI UMILITOARE

Comuniștii, spionii și agenții internațional - țărăniștilor n'au fost clintiți din locurile lor, dar cei reprimiți atât de târziu și atât de greu au fost retrogradați.

Mulți meseriași au fost făcuți ajutori-meseriași, iar salariile acestora au fost diminuate drept recompensă că și-au făcut datoria către țară.

Incurajarea elementelor streine

Căpeteniile sindicatelor comuniste au posturi de conducere la Atelierele C. F. R. Aceștia susțin numai pe cei ce fac parte din tabăra lor și asupresc pe toate căile pe toți cei ce nu fac parte din clica lor.

Mai cu deosebire și cu mai multă ură se năpustesc asupra tuturor meseriașilor cari au o cât de mică simpatie pentru mișcarea naționalistă.

De cei cari sunt înregimentați în vreo grupare politică naționalistă nici nu mai vorbesc.

Aceștia sunt puși pe lista neagră. Li se caută nod în papură spre a fi svârliți afară.

Ținem la dispoziția organelor C. F. R. un bogat material documentar.

Credem că în ceeace privește salariul celor reprimiți după satisfacerea serviciului militar nu mai e nevoie să mai insistăm pe lângă cei în drept ca el să fie cel puțin egal cu cel ce-l aveau la plecare.

Deasemenea se impune ca să li se acorde și chiria ce le-a fost răsluită pe nedrept, chiria pe cari o primeau înainte de a pleca la militărie.

Iar în ce privește carnetul de 75% reducere și cele 12 permise gratuite pe cari le primesc și membrii familiilor personalului, ne întrebăm cum a fost posibil să li se refuze acestora?

RADOVEANU

Anchetele Noastre

O operă de zidire sufletească

Din înfăptuirile P. S. Episcop Vartolomeiu

Venit în fruntea Eparhiei Râmnicului — P. S. Episcop Vartolomeiu — a început de îndată a desfășura o vastă și prodigioasă activitate de organizare bisericească în întreaga Oltenie.

Astfel concepu și întemeie societatea preoțească «Renașterea» — ce cuprinde într'un corp solidar — ca membri pe toți preoții din Eparhia Olteniei — cu scop de a lucra cu intensitate — în ogorul bisericesc pentru luminarea poporului și pentru răspândirea cât mai întinsă a adevărului de credință a Bisericei creștine și pentru purificarea și înălțarea vieței religioase — morale a credincioșilor ortodoxi din această Eparhie.

Un întreg complex de mijloace spirituale și materiale fură studiate și aplicate pentru redeșteptarea și trezirea la o nouă viață morală religioasă a sufletului creștin al credincioșilor.

O armată întreagă de preoți pricepuți și destoinici fură angajați la lucrarea acestui mare arsenal de arme spirituale. Fonduri imense fură adunate și sacrificate pentru propaganda febrilă, dar sistematic desfășurată pentru salvarea drept credincioșilor, de sub influența nefastă a diferitelor curente sectante și anti religioase — ce începură a năpădi societatea credincioșilor Olteni, de după marele războiu de întregire națională.

Un corp de misionari preoți se aruncară în această luptă de salvare creștinească cu un elan și o abnegație demne de admirația tuturor bunilor români și creștini.

Predicatori și conferențiari de elită, timp de zece ani, încălziră și mișcară induioșetor sufletele drept credincioase — cu verbul lor înflăcărat și plin de elocvență.

Mii și zeci de mii de șezători culturale și moralizatoare, peste 900 de preoți lucrară cu râvnă și zel apostolic.

Sute de mii de broșuri și cărți cu conținut moral și religios se aruncară în popor și mii de biblioteci de cămin luară ființă, pentru luminarea și educațiunea poporului nostru.

O NOUĂ VIAȚĂ CREȘTINĂ

Milioane … de credincioși ascultători se îngrămădiră în biserici odată pe lună să audă slujba de măreție serafică — a preoților — la ședințele centrelor parohiale din Eparhia olteană.

Sute de biserici noui se clădiră și alte sute se reparară și se înfrumusețară, prin jertfa credincioșilor și strădania necurmată a preoților olteni.

O lume întreagă de săraci și orfani, fură ajutați cu îmbrăcăminte și bani scoși din punga destul de goală a preoților, cu ocazia diferitelor ședințe prin orașe și sate a centrelor parohiale.

Sub directa supraveghere a Prea Sfințitului Vartolomeiu — se înființă — în spiritul de puritate creștină, o fabrică mare de lumânări numai de ceară curată; se înființă apoi o mare și modernă tipografie unde se tipăriră pentru popor cele mai ortodoxe calendare, cele mai artistice iconițe și icoane și cele mai bune și eftine broșuri de educațiune morală și religioasă.

Se ținură congrese și adunări preoțești — în care se tratară și se deslegară cu competință — subiecte și probleme de ordin profesional educativ social — moral — practic și religios — pentru desăvârșirea și promovarea culturei speciale și generale.

Se tipări revista «Renașterea» și un noian întreg de foi religioase văzură lumina pentru a lumina întru întunerec.

PENTRU CREDINȚĂ ȘI NEAM

Se ajutară și se trimeseră în străinătate — chiar cu cheltuiala P. S. Vartolomeiu — studenții și preoți selecți și meritoși pentru desăvârșirea studiilor la universitățile din «Apus» — iar pentru a stimula și încuraja la muncă energiile creatoare, P. S. Vartolomeiu — acordă premii în bani — dădu din belșug ranguri și onoruri bisericești și masă până la risipă chiar — cu distribuirea distincțiunilor numai pentru a asigura definitiv triumful ideiei de renaștere spirituală a credincioșilor și Bisericei oltene și pentru întemeierea împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

Dar P. S. Vartolomeu nu este numai un mare organizator al vieței creștine — dar mai este și un mare animator al științei religioase curate — și un orator ce egalează și întrece chiar pe marii cuvântători ai Bisericei creștine române.

Un mare răsunet european în lumea bisericească a avut conferința sa dela Stockholm — cum a fost denumită «Congresul Ecumenic» — unde P. S. Vartolomeu, într'o sintetică și înălțătoare cuvântare — a enunțat cele mai trainice principii și idei pentru deslegarea problemelor morale și sociale de educațiune creștină și de cooperațiune internațională a bisericilor, pentru întemeierea împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

La Iași — cu ocazia pomenirei a 1600 de ani dela Sinodul dela Niceia, — rosti o conferință care va rămâne o capodoperă în istoria Bisericei creștine ortodoxe române.

— «Citiți cuvântările sale — ascultați vorbirea sa fermecătoare — priviți mai ales figura sa transfigurată atunci când verbul său devine înaripat și ciocotitor și vă veți putea da seama — că aveți înaintea voastră un exemplar de cea mai aleasă și patetică oratorie!

— Nu expune numai idei — le trăește, — ființa sa întreagă vibrează — nu strigă în glasul său cuvântul ales anume, ca să culeagă efectul — strigă cuvântul care sguduie — pe deasupra tuturor meșteșugurilor retorice — nu biciuește biciul pe care-l ține în mână, invitând publicul să admire îndemânarea cu care-l mânuește. Este sufletul lui prefăcut într'un bici de foc care arde pentru a curăța.

Ascultați cuvântul lui Dumnezeu

Oratoria Episcopului Vartolomeiu — este — calea pe care o urmează sufletul său mare — pentru a ajunge la aceia al altora — atunci când are mulțumirea în fața Sa.

Valurile care au pornit dela P. S. Sa către credincioși — se reîntorc mărite înapoi — oamenii aceștia care trăiau — până a începe să vorbească în nivelul obișnuit al minții și al inimei — se îndreaptă către dânsul, fiindcă simt — că de acolo vine flacăra care-i purifică și-i poate înălța.

În clipa aceia vibrează în noi un fior religios ascultându-l. Este clipa în care un suflet mare intră într'o legătură tainică — cu acel fond de adâncă umanitate — pe care și sufletele cele mai ușoare îl au într'însele — dacă ai știut să pătrunzi până la dânsul.

Și unde n'a răsunat cuvântul său impresionat? În fața sfintelor altare — pe tribuna parlamentară, la nenumărate adunări și congrese bisericești, în forul cel mai înalt al sfântului Sinod și adesea chiar — în vizite canonice — în mulțimea simplă și umilă — ca și adunări științifice și ca profesor neîntrecut la catedra universitară din București.

Pretutindeni împrăștia lumina și duh creștinesc și pretutindeni a lăsat urme imprimate adânc în sufletul omenesc.

Cult și adorațiune, — a scânteiei divine — plină de mister și generozitate — de rațiune și adevăr — de simțământ înalt și de emoțiune — opera P. S. Vartolomeiu este candela aprinsă a veșniciei — pentru a înălța viața sufletească interioară dar și pentru binele vieței sociale întregi.

Nu este de prisos să adăogăm că viața intimă de Episcop a P. S. Vartolomeiu, — este o meditație religioasă și o îndeletnicire continuă în imnuri de slavă către Dumnezeu și rugăciuni de întărire sufletească.

Pentru cei care nu înțeleg îndeajuns rostul vieței pământești — ar fi o surpriză poate — ca un episcop modern — un cap de filosof — un cugetător și un autocritic al științei Sale — să se dea în fiecare zi, numai rari excepțiuni, dimineața și seara — la cetiri de rugăciuni și cântări de imne religioase — ore întregi adesea în genunchi în fața sfintelor Icoane, singur închis în modesta sa cămăruță, — rugându-se cu căldură până la picuiri de sudoare — pe fruntea Sa de cugetător de elită.

Câțiva din noi dacă avem curajul să ne spovedim mai facem la fel — ca Episcopul nostru?..

Sunt oameni — a căror personalitate scade — sau întunecă vorbind despre dânșii — pentrucă geniul lor și opera lor gigantică — covârșește foarte adesea puterea noastră de pătrundere și de înfățișare a ceeace ei sunt într'adevăr.

Numai timpul și istoria nepărtinitoare va ști să așeze pe Marele Episcop Vartolomeiu la locul de merit ce i se cuvine.

Honovis

E adevărat?

Scandalul căminelor studențești

Primim din partea unui grup de studenți aceste rânduri impresionante și care dacă sunt în totul adevărate nu mai au nevoie de nici un comentariu:

Aducem la cunoștința d-voastră că singurul cămin de studente are mai multe lipsuri decât aproape toate căminele particulare.

Fostul rector N. Gheorghiu și-a numit directoare la unicul cămin, pe d-na Merență.

I-a dat peste 10.000 lei lunar în plus un apartament evaluat la mai mult de 15.000 lei lunar și cu celelalte venituri are o leafă mai mare ca un ministru.

Această doamnă e complect incultă.

Își ține familia și rude, vara închiriază camere din cămin.

Telefon 3.24.36 pe numele Merență Emil a fost plătit de universitate (până luna asta).

Actualul rector a făcut unele îmbunătățiri la acest cămin totuși n'a înlăturat directoarea cu toate că-i știa hoțiile, din cauza prietenilor imoralului N. Gheorghiu.

Ne întrebăm, domnule director, viitoarele cămine puse sub directa conducere a rectoratului vor avea aceiaș soartă?

Universitatea care nu poate conduce cele două cămine ce le are (unul de studenți și unul de studente) în mod demn și cinstit, va putea conduce cele ce vor trebui să înlocuiască pe cele desființate sau se mai găsesc doamne Merență pentru a li se da direcția ori jidani ca lavitz pentru a li se închiria casele?

Credem că acestea aduse la cunoștința dvoastră vă va da de gândit asupra proectului de lege a desființării căminelor.

A desființa căminele înseamnă a ne lăsa pe drumuri.

Cu orice sacrificii vom zădărnici aceasta.

Studenții unui cămin studențesc

Semicentenarul catedralei mitropolitane dela Iași

Festivitatea dela Cercul ieșenilor. Conferința păr. C. Dron

Anul acesta împlinindu-se 50 de ani dela sfințirea catedralei mitropolitane dela Iași, Cercul ieșenilor din Capitală a consacrat una din reuniunile sale pentru comemorarea acestui eveniment. Festivitatea a avut loc în sala Frontului negustoresc, în asistența unui numeros public.

D. *Trancu-Iași*, președintele cercului ieșenilor, luând cuvântul, înverează însemnătatea măreței catedrale mitropolitane și legăturile sufletești pe care toți moldovenii le au cu acest sfânt locaș.

Păr. C. Dron, arată că momentul de față este potrivit pentru ca toți cei ce au admirat zidurile falnice ale acestei catedrale și s'au adăpat dela învățăturile și harurile împărtășite în ea, să cerceteze împrejurările în care ea s'a înfăptuit și obligațiile de viitor.

Un monument este totdeauna — spune C. Sa — un moment istoric. Catedrala dela Iași zidită prin stăruința lui Veniamin Costachi a fost destinată să fie *simbolul renașterii noastre naționale, înfăptuită la 1821.*

Mitropolitul Veniamin Costache a fost un om care depășia generația. El a luptat cu greutăți de neînvins, dar nu s'a abătut dela gândul său inițial, acela de a da PATRIEI — cum zicea el — o biserică vrednică de vremurile noui.

Opera lui Veniamin Costache ne cheamă pe cei de azi la o mare și imperioasă datorie

Astăzi Românii au realizat în întregime idealul național. Acest moment suprem în evoluția noastră politică trebue înveșnicit într'un monument care să reziste veacurilor. De aci datoria generației de azi de a realiza o catedrală a neamului întregit, Catedrala Mântuirii, *precum l-a zis răposatul Rege Ferdinand I, în apelul ce a adresat țării și St. Sinod. Păr. C. Dron citește acest apel, pe care asistența îl ascultă adânc impresionată.*

Problema aceasta trebue negreșit reluată.

Apelul Regelui Ferdinand trebue înfăptuit.

Altfel, vom purta o răspundere grea față de trecut ca și față de viitor.

Neamul românesc întregit, are nevoe de o catedrală în care să încapă toată românimea dela Nistru până al Tisa și care să fie cămin sufletesc al neamului.

Programul a fost complectat cu bucăți muzicale din repertoriul național și arii din operele celebre, cântate cu mult talent de d-șoara Marinescu-Moreanu, absolventă a Academiei de Muzică, acompaniată la pian de d-na Mihăilescu-Toscani.

Costul vieții, o problemă gravă

Este oportună și plină de învățăminte discuția acestei probleme. Este oportună, fiindcă ne găsim într'o perioadă în care se votează bugetul și legile financiare anexe, deci într'un moment când ne putem întreba și răspunde în ce măsură guvernul e preocupat de această problemă esențială. Dar obiectul acestei discuții interesează întreaga economie românească, pricinele fenomenului și soluțiile posibile având o largă fundamentare.

Se remarcă în întreaga lume, care a trecut prin febra crizei economice, o urcare a prețurilor într'un ritm, depășind cadența normală a reprizei. Situația aceasta afectează serios echilibrul bugetar al massei consumatorilor, provocând acum o criză a consumației, reversul celei de până ieri. Or, problema este de cel mai acut interes social, astfel că guvernele s'au sesizat, încercând remedierea.

Iată, de pildă, în Elveția, recunoscută pentru echilibrul său financiar și economic, costul vieții a crescut din Septembrie 1936 până în Februarie 1937, dela 130 la 132, iar indicele prețurilor de detaliu, de la 118 la 123.

Și creșterea continuă tot mai accelerat.

În Belgia, după devaluarea din Martie 1935, costul vieții a crescut lent, dela 185 în Ianuarie 1935, la 183 în Februarie acelaș an, pentruca să pară apoi la 101 în Iulie 1936 și la 200 în Februarie 1937.

Indicele prețurilor de detal a trecut dela 642 în Ianuarie 1935, la 716 astăzi, trecând prin nivelul, marcat cu 674 în Iulie anul trecut. Deci o accentuare anormală dela jumătatea anului expirat.

Aceeaș observație pentru statele anglo-saxone: Indicele produselor de bază, după „Economist”, a descris în Anglia diagrama inegal ascendentă, 130 în Mai 1936, 145 în Octombrie și 166 în Februarie 1937, iar în Statele Unite, indicele produselor agricole, calculate de „Departament of Labour”, pe baza 1926, a trecut de la 75 în Mai 1936 la 91 în Februarie 1937, indicele celorlalte produse alimentare sărind de la 77 la 87.

Franța trece prin acelaș... „delir al ascensiunii” cu repercursiuni mult mai grave.

De observat că, în Italia și Germania, unde funcționează efectiv un regim de strict control al producției comerțului și prețurilor, nu s'a înregistrat acest proces. În Italia, numai prețurile hotelurilor sunt în creștere, fapt explicabil prin categoria diferită de clienți, în majoritate streini.

La noi indicele costului vieții, stabilit de ziarul Argus, după metoda Viator, arată, față de baza 1916, creșterile următoare: 3446 în Decembrie 1935, 3593 în Decembrie 1936, 3633 în Ianuarie 1937 și 3667 în Februarie. De reținut ascensiunea rapidă în ultimele două luni, comparativ cu acea din trecut. Evident, aceste variații au și o cauză sezonală, fapt ce se poate vedea la analiza componentelor indicelui, dar nu este mai puțin exact că ele depășesc creșterea normală în această perioadă a anului.

Asistăm deci la o creștere generalizată a costului vieții, de unde rezultă că fenomenul nu poate fi accidental și că nu poate avea cauze locale și întâmplătoare. Este adevărat că mai toate țările lovite de criză, în faza redresării au devalorizat monetele respective, dar singur acest fapt nu explică fenomenul, pentrucă și țările, cari n'au devaluat moneta, trec prin aceeaș situație.

Fenomenul este ciclic; el urmează epuizării stocurilor de produse (mai ales agricole) și reajustării producției la consumație, în chinuitoarea epocă de refacere, următoare „boom”-ului american din 1929. E o fatalitate, pe care economiștii liberaliști au început s'o accepte, iar guvernele n'o pot conjura. Totuși, în cele două state Naționaliste, ca și în Portugalia lui Salazar, problema pare că nu se pune. Cândva vom relua, insistând, această problemă.

Deocamdată, țara noastră, care se orânduiește între statele... democratice, se găsește pe aceaș poziție economico-socială și este interesant de văzut ce se face aiurea și ce nu se face la noi, pentru temperarea, disciplinarea acestei creșteri, precum și pentru repartizarea ei rațională.

Evident, urcarea prețurilor a fost dorită de întreaga lume ca fiind indiciul prosperității. Această urcare este determinată necesarmente astăzi de stadiul conjunctural al economiei mondiale. De ce atunci panica? Pentrucă ea se face dezordonat, pentrucă trebuie controlată spre a se evita discrepanțe și specula.

Reluarea prețurilor, pune statului, ca și întreprinderilor private comerciale și industriale problema salariilor, cari trebuesc recordate noului nivel de viață, apoi problema revizuirii politicei economico-financiare de până acum.

Întreg sistemul de măsuri cu caracter fiscal, vamal, monetar, etc., trebue revizuit pentru acomodarea la noua fază. Aci stă întreaga artă a guvernării: să știi când e nevoe și să ai curajul acțiunii.

Ce se întâmplă însă la noi? Se observă o astfel de preocupare? Suntem în plină atmosferă bugetară și ne putem da seama, cu un efort cât de mic.

Într'un articol apropiat ne vom ocupa de aceste întrebări.

ALEXANDRU SEVER

Informațiuni

Aseară a avut loc în Saloanele Cercului Militar sub înaltul patronaj al M. S. Regelui Carol II, selectul bal anual al Școalei Politechnice, organizat de Federația Soc. Elevilor ingineri.

—

Vineri 12 Martie ora 9 seara în amfiteatrul mare al Spitalului Colțea, d. general dr. Constantinescu va conferenția despre: „Tachicardiile prin flutter auricular”, în cadrul ciclului de conferințe organizat de „Asociația internilor și foștilor interni de spitale”.

—

„Cercul studențesc Prahovean” forul reprezentativ și de conducere al întregei studențimi prahovene, organizează în ziua de 20 Martie a. c. *un mare bal* în saloanele Cercului Militar din Ploești.

—

La 27 Martie a. c., corul bărbătesc al „Asoc. creștine al tineretului” va da un concert, la sediul asociației din str. Luterană 28, sub conducerea d-lui Radu Rosetti.

Se va cânta numai muzică românească.

—

Prin tratativele de conciliere ținute între direcția întreprinderei «Prima Soc. An. de arderea varului» din Aleșd și Turda și delegații muncitorilor respectivi, sub conducerea Inspectoratului muncii Cluj, s'a aplanat conflictul colectiv de muncă ivit între părți.

S'a încheiat un contract colectiv pe timp de un an, valabil dela 1 Martie 1937 până la 1 Martie 1938.

Spitalul Israelit din Galați

a frustat Ministerul Muncii (respectiv Cassa Asigurărilor Sociale) cu aproape un milion lei

În orașul Galați există 3 spitale: 1) Spitalul Elena Doamna; 2) Sf. Spiridon și 3) Spitalul Israelit, deci 2 spitale românești și 1 jidovesc, la cari erau trimiși bolnavii Casei de Asigurări Sociale din Galați. Cum însă la Cassa de Asigurări Sociale din Galați există 13 medici evrei, cari formează majoritatea medicilor, deși taxa în Spitalul Elena Doamna și Sf. Spiridon era cu 40 la sută mai mică totuși în spitalul israelit se trimeteau încă odată atâți bolnavi cât în celelalte două. Spitalul Israelit fiind întotdeauna indicat de medicul curant al asiguratului.

Hoții și jafuri ca 'n codru

Până la data de 1 Decembrie 1933, când pe baza legii de unificare a legilor sociale din acelaș an, a început ca fiecare Casă de Asigurări Sociale — adică și acele din Vechiul Regat cari înainte erau corporații — să-și aibe bugetul său și să lichideze singură toate cheltuelile direct, toate conturile de cheltueli ce le aveau corporațiile erau trimise și lichidate de Cassa Centrală.

Primul cont depus direct Cassei de Asigurări Sociale din Galați de către Spitalul Israelit a fost acela pe Decembrie 1933 și care cont a ajuns spre verificare la șeful secției de boală — un vechiu și merituos funcționar din Ardeal — al cărui nume ne scapă. Verificându-l a descoperit pe baza datelor ce le avea în dosarele de boală și cari nu se potriveau cu cele din contul înaintat de Spital că Spitalul Israelit la întocmirea contului nu procedează corect, despre care fapt a încunoștiințat pe directorul Cassei de pe acel timp. T. Baltazar și care după ce prin cercetări minuțioase făcute de către șeful secției de boală și prim-medicul Cassei și după ce însuși direcțiunea Spitalului a recunoscut fapta ce i se imputa, a luat măsuri de a nu mai trimite nici un bolnav al Cassei la spitalul Israelit.

Presiuni și iar presiuni

Deși acest bun român — azi inspector general — T. Baltazar fost director a-l Cassei de Asigurări din Galați — era presat prin mijloacele ce ovreii le întrebuințau asupra oamenilor influenți dela Cassa Centrală din București, totuși atât timp cât el a fost director al Cassei din Galați n'a mai trimis nici un bolnav în Spitalul Israelit.

Mușamalizări

Iată însă că după plecarea domnului T. Baltazar din fruntea Cassei de Asigurări Sociale din Galați — fiind numit inspector — cineva a anulat măsura luată de d. Baltazar, trimițând din nou bolnavii în Spitalul Israelit.

În atențiunea conducerii Partidului Național Creștin

Adresăm un apel pe această cale conducerii Partidului Național Creștin pentru a delega pe unul din parlamentarii săi care să ceară Ministerului Muncii să-i pună la dispoziție:

1. Întreg contul de spital al Spitalului Israelit din Galați pe luna Decembrie 1933 în valoare de 61.550 lei și care a fost înregistrat la Cassa de Asigurări Sociale din Galați sub nr. 10249 la 8 Ianuarie 1934.

2. Referatul șef. lui secției de boală prin care a arătat la data de 29 Mai 1934 directorului Cassei de pe acel timp modul de frustare întrebuințat de Spitalul Israelit.

3. Pentrucă când Spitalul a fost descoperit că pe o singură lună la contul secției de chirurgie care era de 25990 a voit să frusteze Cassa de Asigurare cu lei 5370 adecă 20 la sută, nu s'au cercetat și conturile pe anii trecuți, conturi cari erau trimise direct Cassei Centrale și cari întotdeauna erau plătite în întregime, deși s'a constatat că Spitalul practica cu bunăvoința acest sistem de frustare a unei instituții de stat care se întreține din banul greu muncit de nevoiașii muncitori și cine a fost acea persoană care după măsura bine luată de inspectorul T. Baltazar (fost pe timpul descoperirii director al C. A. S. G.) de a nu mai trimite bolnavi în acel spital, a anulat această măsură după plecarea sa dela conducerea Cassei și din nou în sfidarea celorlalte spitale românești trimite iarăși în acest spital Israelit — condus de un cuibar de hoți și bandiți — bolnavii Cassei.

4. Pentru a vedea cât este cuantumul sumei cu care acest spital a frustat ministerul muncii respective Cassa centrală a asigurărilor sociale să ceară toate conturile depuse de acest spital numai... pe 10 ani în urmă.

Ion I. Țițirigă

Tatăl Dacului întârziat

(Continuare din pag. I-a)

și crește eroi. Pentru odihna lui Ionel.

Înălbit de ani, uriaș și stăpânit, ca atunci, în noaptea aceia luminată de făclii aprinse întru slava Vulturului dela Majadahonda, ca în noaptea aceia de sguduitoare Arăire epică a durerii. acolo, în Orăștia celei mai mari răstigniri, Părintele Moța citește liturghia celei mai mari Invieri. Coboară Dacii din mormintele Sarmisegetuzei, vin sulițarii lui Iancu și, iată-l, crescut din răni și din roată, pe Horia, îngenunchiat și el pe o piatră de legendă.

Se aude tropot năvalnic în zare. Se deslușesc nesfârșite cohorte. Se aud tropare sfinte. O pădure întreagă de făclii vine de departe, vine și sparge întunericul. Fluerul lui Iancu își potolește jalea. Iată-l și pe Ionel Moța. E viu, e mare. Ochii lui fulgerători surâd în bucuria Invierii. E lângă noi. Comandă. F viu.

Bat clopotele. Binevestitoare. Bat clopotele peste toată istoria. Se ridică lespedea depe mormânt. Vine Invierea.

Cineva strigă de peste vreme, uraganic: «Patria, Patria, Patria». Duhovnicul Invierii, îmbrăcat în straiele jertfei, Părintele Moța, a început slujba de slavă. Îngenunchiem. Ne rugăm. Alături de noi, îngenunchiată, furtuna s'a potolit. De departe, pentru închinare, vine istoria îmbrăcată în haine de pelerin.

Tătal dacului întârziat citește evanghelia: «Patria, Patria Patria!».

Valeriu Cârdu

FIȚI prevăzători!
Cu 200 de LEI vă puteți asigura viața întreagă. Cumpărați UN LOZ la LOTERIA DE STAT (Loteria 13-a de primăvară) și NOROCUL vă va ÎMBOGĂȚI.
48 CÂȘTIGURI dela UN MILION până la 6 MILIOANE
429.070.200 LEI se vor distribui în cele PATRU CLASE ale LOTERIEI a 13-a.
TRAGEREA CLASEI I-a PESTE CÂTEVA ZILE. Intrați la prima colectură și cumpărați-vă LOZURI. NU FUGIȚI DIN CALEA BOGĂȚIEI SIGURE!

ULTIMA ORĂ

Dela Palatul Regal

COMUNICAT NO. 5

Mareşalatul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 10 Martie 1937 Majestatea Sa Regele a primit în audienţă de lucru pe:

Domnul Gh. Tătărescu, preşedintele Consiliului de miniştri şi ministru de interne.

D. ing. Radu Irimescu, ministrul aerului şi al marinei.

La dejun M. S. Regele a avut invitaţi pe următorii ofiţeri din Regimentul 4 Roşiori «Regina Maria»:

D. colonel A. Racoviţă, comandantul regimentului.

D. lt. col. Emil Vasilescu, ajutorul comandantului.

D-nii: maior Marcel Olteanu, căpitan N. Gotcu, sublocotenent N. Argeşeanu.

După amiază M. S. Regele a primit în audienţă pe:

D. general de Divizie I. Sichitiu, şeful Marelui Stat Major.

D. dr. C. Angelescu pleacă Luni la Varşovia

D. dr. Angelescu, ministrul educaţiei naţionale, însoţit de d-nii C. Kiriţescu, secretar general la instrucţie, Scupiewsky senator, Ion Pilat şi Gh. Marinescu, inspector general al învăţământului secundar pleacă Luni la Varşovia, pentru a semna acordul cultural Polono-Român.

Construirea unui canal între Dunăre şi Brateş

GALAŢI 9. — Ministerul domeniilor de acord cu cel de interne au hotărît facerea unui canal între Dunăre şi lacul Brateş la punctul «Cuchelli».

Se crede că prin această lucrare se va da de lcru la cca. 2—3000 de oameni. Devizul se află în studiul organelor competinte.

Un succes al ziarului nostru

Am fost singurul ziar care am atras atenţia autorităţilor superioare, asupra nelegiuirii dela Fălticeni, unde catedrala oraşului este înconjurată de trei cârciumi ovreieşti provocatoare de continuu scandal.

Cu ocazia protestului nostru Camera şi-a amintit de interpelarea deputatului naţional-creştin Vasile Prelipceanu făcută în această chestiune.

Şi iată că acum, în şedinţa de Sâmbătă a Camerii, d. deputat Sturza, fruntaş guvernamental, a cerut ca toate terenurile pe care se află situate cele 3 taverne jidoveşti să fie expropriate.

Socotim cu drept cuvânt, că intenţia d-lui deputat Sturza se datoreşte numai campaniei ziarului nostru, care a atras atenţia celor în drept că măsuri urgente trebuiesc luate în acest caz grav, care agită opinia publică creştină din Fălticeni.

Lămurirea unui incident, la Camera de Comerţ

In şedinţa de alaltăieri a Camerei de comerţ din Bucureşti, d. profesor Manoilescu a dat lămurire alegătorilor săi, asupra unor declaraţii ale sale din Senat, arătând că după constituţie, alesul ori cărui colegiu, este reprezentantul naţiunei, *în intregralitatea* ei, şi că în chestiunile care privesc ţara întreagă, nu este legat decât de conştiinţa sa. In particular, un ales al Camerilor de comerţ nu are obligaţia să consulte aceste Camere, decât în ce priveşte interesele lor strict profesionale.

Ori cine ar antrena Camerile de comerţ să se amestece în noţiunea generală a senatorilor lor comite greşală periculoasă, de a le implica în politică. Aplauzele unanime şi călduroase, care au subliniat aceste declaraţii, au constituit un răspuns suficient pentru fostul comerciant falimentar, agent al Camerei de comerţ palestiniene care ridicase acest incident. Aceasta nu l-a împiedecat să comită din nou falşul patent de a prezenta ziarelor, părerile sale drept un comunicat al Cameri de comerţ.

Proecte depuse la Consiliul Legislativ

La Consiliul Legislativ s'au trimis pentru aviz următoarele proecte:

1) pentru transformarea unor conferinţe dela facultatea de medicină din Cluj în catedră;

2) pentru transformarea agregaţiei chirurgicale şi chirurgie experimentală dela facultatea de medicină din Bucureşti în catedră de patologie chirurgicală, semiologie şi chirurgie experimentală;

3) pentru autorizarea direcţiei generale P. T. T. de a vinde prefecturii jud. Durostor circuite telefonice.

4) pentru autorizarea direcţiei generale a drumurilor de a face un schimb de terenuri în comuna Dala (Vlaşca) 1320 m. p.;

5) pentru modificarea al 3 şi 4 ale art. 12 din legea pentru exploatarea serviciului de cărăuşie publică pe drumuri prin vehicule cu tracţiune mecanică.

6) pentru acordarea unui termen spre a vărsa la Casa pensiilor cota de 10 la sută asupra salariilor tinerilor din corpul P. T. T. 1913—1918, care au fost mobilizaţi.

MOARTEA CIVILĂ A D-LUI ION MIHALACHE

Părăsim astăzi ironia. Ar fi fără folos în contra unui corp politic, care prezintă astăzi lumii româneşti o formă gravă de intoxicare sufletească.

Partidul naţional-ţărănesc trăeşte ultimele clipe ale existenţei sale; d. Mihalache încearcă prea târziu să se desfacă din mrejele amicilor politici, cari au abuzat până la crimă de naivitatea sa.

Venit la cârma celui mai frământat partid pe care istoria contemporană naţională l-a incrustat pe răbojul său, d. Ion Mihalache şi-a închipuit că-l va putea conduce cu aceeaşi uşurinţă cu care a ocârmuit atâtea federale cooperative în viaţa sa de dascăl.

D. Mihaache este astăzi un om consumat. Nimicit de toate uneltirile lăuntrice şi aruncat de proprii săi tovarăşi în aventura statului ţărănesc, şeful de astăzi a fost vândut de trinitatea Lupilor şi a lui Virgil Madgearu, pe preţul nivităţii sale, intereselor jidovimii.

D. Mihalache face în momentul de faţă o ultimă încercare de a-şi salva în faţa opiniei publice, un nume şi un trecut.

Demisionează. Şi nimeni, dar nimeni din foştii săi amici responsabili solidar de eşuarea unui mare organism politic, la picioarle căruia acum zece ani a stat o ţară întreagă plină de speranţă, nu-l ajută, să-şi treacă şi acest pahar al suferinţei dar mai ales al unei cumplite ruşinări.

D. I. MIHALACHE

D. Mihalache s'a sancţionat demisionând pentru a se sustrage judecăţii în faţa căreia va fi chemat la 4 Aprilie.

Partidul însă nu-i primeşte mărturisirea greşelilor din cei doi ani.

Partidul îl face responsabil de sciziunea sufletească pe care a creiat-o inconştient în sânul său, prin toleranţa unor acţiuni deadreptul criminale, câtorva din oamenii ce se grăbesc să se ascundă sub demisii.

Doctorul Nicolae Lupu, Costache Lupu, Virgil Madgearu, marii vinovaţi, distrugătorii unui partid ce a trăit o viaţă furtunoasă şi care a prăbuşit cu el speranţa înşelatei ţărănimi. Dar în partidul care a fost ocârmuit din spatele cămăşii naţionale de trei condotieri, nu se mai află astăzi nici un for organizat în faţa căruia d. Mihalache să-şi depună un sceptru pe care la făcut în timp, toiag de pribegie.

Totul s'a prăbuşit iar de sub zidurile sfărâmate câţiva încearcă ridicarea unui nou stindard, de luptă şi chemare a o nouă viaţă.

In faţa adunării dela 4 Aprilie, d. Mihalache îşi va consuma ultimul act din tragedia vieţii sale privind resturile oştii care se grupează sub noul căpitănii şi moartea unui mit ascuns într'o cămaşe.

STILEX

Suveranul României invitat la serbările încoronării dela Londra

Suveranul României a primit din partea Monarchului Marei Britanii o invitaţiune extrem de cordială, pentru a participa la serbările încoronării, ce vor avea loc în luna Mai.

M. S. Regele va răspunde acestei invitaţii, notificând şi componenţa suitei şi delegaţilor României la marele eveniment dela Londra.

Suveranul României va participa la marile serbări ale încoronării însoţit de d. Victor Antonescu, ministrul de externe.

Max Weismann eliberează cărţi de capacitate meseriaşilor bucovineni pe bani

Aducem la cunoştinţa d-lui secretar general al ministerului muncii că la Cernăuţi muncitorii au depus repetate reclamaţiuni d-lui Preşedinte al Camerei de muncă d. Florea Florescu, cu privire la afacerile pe care le face un evreu, anume Max Weissmann.

Acest individ eliberează cărţi de capacitate profesională la oameni, care nu au nicio pregătire în vreun domeniu al muncii, pretinzând sume între 3—5.000 lei.

Cerem ca acest evreu afacerist să fie chemat la parchet, iar cărţile eliberate să fie confiscate.

Meşteşugarii români nu vor uita!

In şedinţa de eri a Senatului, la discuţia articolului 8 al legii pentru creiarea creditului meşteşugăresc, d. profesor A. C. CUZA a propus un amendament în sensul că numai meseriaşii de origină etnică românească să se poată folosi de creditele acordate de noul institut.

Pus la vot cu bile, printr'o rară derogare de la uzanţele noastre parlamentare, amendamentul a fost respins cu 63 voturi contra, faţă de 35 pentru.

In acel moment se afla pe banca ministerială, impasibil şi absent, d. Iancăl Nistor, locţiitorul d-lui ministru MICHELSOHN, la ministerul muncii româneşti! (Iar bătrânul ION BRATIANU s'a întors chinuit în mormântul lui de la Florica: Iancălii, Michelsohnii şi mamelucii, îi dezonorau memoria).

Intr'un gest de spontană şi impresionantă solidaritate naţională, d-nii profesori NICOLAE IORGA şi MIHAIL MANOILESCU au sprijinit pe d. profesor CUZA în amendamentul său, apărând cu îndârjire nu numai munca şi onoarea românească, dar şi un deziderat de o înaltă valoare etică.

Meşteşugarii şi meseriaşii români nu vor uita acest gest.

Luptele din Spania

„Leii Roşii"... nimiciţi

SALAMANCA 11 (Rador). — Agenţia Havas transmite următorul rezumat al comunicatului publicat aseară de marele cartier general naţionalist.

Pe frontul Asturiilor, am inaintat în sectorul Pando, ocupând poziţii importante. Inamicul a avut mari pierderi.

Pe frontul diviziei întărite din jurul Madridului, în sectorul Jarama, inamicul s'a retras lăsând pe teren numeroşi morţi, după o luptă înverşunată.

In sectorul Siguenza, am distrus complect batalionul inamic supranumit «Leii Roşii», capturând mai mulţi ofiţeri, un important material de răsboiu şi două tunuri.

După ce am sfărâmat rezistenţa inamicului, în special în sectorul Jadraque am ocupat Castillo Blanco, Villanueva de Argeoilla, Jadraque, Miralrio şi Val Hermoso delas Monjas, pierzând şi drapelul batalionului «Leii din Alicante».

Pe frontul armatelor de Sud, am ocupat în cursul dimineţii Villanueva de Duque, după o luptă îndârjită.

Din cauza timpului defavorabil, înaintarea se face cu greu.

Dela Comisiile Camerei

Modificarea legii de organizare a universităţilor

Comisia de învăţământ a Camerei s'a întrunit eri sub preşidenţia d-lui dr. C. Angelescu, ministrul educaţiei naţionale, luând în discuţie proectul pentru modificarea legei de organizare a universităţilor.

D. dr. C. ANGELESCU, a făcut o largă expunere asupra proectului şi a declarat că nu se gândeşte să ştirbească întru nimic autonomia universitară, dar doreşte ca ea să se mărginească la modul de predare, la alegerea materiilor şi la activitatea ştiinţifică, însemnând ca atare, o autonomie didactică de cercetare, a o autonomie administrativă şi financiară.

D. C. GIURESCU arată că proectul de lege contine unele dispoziţii vexatorii la adresa profesorilor, iar felul în care s'a legiferat deschide poarta arbitrului politic.

Mai fac observaţii d-nii prof. Juvare, Gh. Cuza, Rarincescu, I. Gh. Vântu, Gh. Fotino, dr. Manolescu, Al. Popescu-Neceşti, Şeicaru, etc.

D. OCT. GOGA arată, la capitolul sancţiunilor, că s'a legiferat sub impresia momentului, astfel că dispoziţiunile au un caracter politic.

Profesorul, spune d-sa, trebue să aibă o libertate de opinie în universitate.

Invăţătorii detaşaţi vor da examen de definitivat

Ministerul educaţiei naţionale a hotărît ca învăţătorii detaşaţi să dea examenul de definitivat la comisiunile ce se vor forma în judeţele în care funcţionează ca detaşaţi, nu la comisiunile din judeţele unde sunt titulari.

Invăţătorii din această categorie vor înconoştiinţa din vreme revizoratul din judeţul unde sunt titulari la ce comisiune au fost înscrişi pentru depunerea examenului de definitivat, spre a se putea ţine în evidenţă situaţia lor.

Viitorul democraţiilor

D. Milan Hodza, preşedintele consiliului de miniştri cehoslovac, a vorbit deunăzi de viitorul democraţiei în Europa Centrală. D-nii Beneş şi Krofta au făcut şi ei de curând declaraţii asupra viitorului democraţiilor de pretutindeni. Presa «evreiască» — suntem siliţi să nu spunem ovrei sau «. . .» ci «evrei» sau «israeliţi» — dela noi vrea să ne convingă şi ea că în scurtă vreme trecătoarele regimuri autoritare vor fi la pământ şi că democraţiilor aparţine viitorul «ad maiorem Israelii gloriam».

Toate savantele teorii asupra «progresului social», «ordinei internationale», «pacifismului democratic», «democraţiei mondiale» ş. a. m. d. sunt fără îndoială groaznic de interesante, mai ales când sunt susţinute de oameni cu atâta cultură, atâta talent şi atâta probitate intelectuală.

Totuşi oricât de strălucite ar fi teoriile domniilor lor să ne aruncăm ochii o clipă şi asupra realităţilor.

Pentru descifrarea viitorului politic al unui stat sau al unui continent perspectiva istorică e indispensabilă.

Să cercetăm deci desfăşurarea istorică a Europei de la război încoace, pentru a putea avea o imagine clară asupra destinului democratiilor.

Eram abia adolescent când s'a sfârşit războiul dar n'am să uit niciodată atmosfera acelor clipe. Trăiam cascada tronurilor, avalanşa iluziilor, încrederea desăvârşită în democraţia universală, pacea eternă, Liga Naţiunilor, etc.

Europa întreagă era democrată şi evolua spre extrema stângă.

In Ungaria contele Karoli şi apoi regimul judeo-bolşevic, atât de drag inimilor lui Israel, al lui Bela Kun.

In Bulgaria Stambolinschi. In Austria republică soicalistă. In Germania Ebert, Scheideman şi diverşi jidani democraţi sau comunişti sută în sută (Walter-Rathenau, Karl Liebknecht, Rosa Luxemburg, Clara Zetkin, etc.). In Turcia chiar democraţie, Grecia democraţie, iar România în tabăra învinşilor.

Să trecem acum la învingători.

Franta, Anglia, Belgia democratii. Italia democraţie socializantă în tranziţie spre bolşevism (Giolitti, Nitti, Bonomi, Facto, etc.). Spania, Portugalia democratii. Statele noui create Cehoslovacia democraţia. Polonia democraţia.

In Balcani: Jugoslavia democraţie, Grecia democraite, iar România condusă de guvernul «Federaţiei», toţi oamenii politici democraţi pur sânge, două zeci de deputaţi roşii în parlament, greve, meetinguri comuniste, Internaţionala, drapele roşii pe străzi «aşa un spectacol» de le creştea inima, care tocmai terminaseră colaborarea la «Lumina» şi «Gazeta Bucureştilor» şi aşteptau cu nerăbdare să fie angajaţi la «Isvestia», la «Pravda» sau la «România roşie».

«Mais ou sont les neiges d'autan» cum spunea melancolic Francois Villon.

In Ungaria Karoli, Bela şi toţi «coreligionarii» au fugit sau au fost împuşcaţi. Nu ştiu dacă «Adevărul» mai susţine că Ungaria e astăzi... democraţie.

Bulgaria, dictatură poliţistă. Austria, dictatură poliţistă. Germania naţional-socialistă. Turcia, dictatura lui Kemal Ataturk. Italia, fascistă. Spania, în plin război civil din care se pare că va ieşi o nouă dictatură naţională. Portugalia, dictatura lui Salazar. Polonia, dictatură militară, Jugoslavia, dictatură făţişă până mai deunăzi, deghizată acum. Grecia, dictatură.

Au rămas democraţiii numai statele scandinave şi baltice, Anglia, Franţa, Elveţia, Belgia — pentru cât timp? — Cehoslovacia şi... România. (Ca să facem plăcere «Adevărului»).

«Democraţia» a pierdut partida în 8 state — Bulgaria, Austria, Germania, Italia, Polonia, Grecia, Portugalia, Turcia, — e îndoelnică în alte 2 state — Ungaria, Jugoslavia — şi va pierde probabil definitiv în Spania

Ce stat european a câştigat democraţia dela 1919 încoace? Nici unul.

Şi când lucrurile stau aşa ce valoare mai au teoriile asupra «viitorului democraţiei»?

Democraţiile, de pretutindeni, alunecă încet dar sigur în groapa istoriei. Acesta-i adevărul!

Paul Mihail

Ora 2

Primul ministru în audienţă la M. S. Regele

S'a supus spre semnare decretul pentru prelungirea Sesiunii Corpurilor Legiuitoare

Astăzi la orele 12, d. Gh. Tătărăscu, prim ministru şi ministru de interne, a fost primit în audienţă de către Majestatea Sa Regele.

In afară de rezolvarea chestiunilor curente, premierul a supus Suveranului spre semnare, textul decretului pentru prelungirea sesiunii parlamentare în curs, spre a se putea vota bugetul şi celelalte legi de extremă urgenţă.

Sesiunea parlamentară e prelungită până la 27 Martie.

Azi începe discuţia bugetului

Azi, după amiază începe la Camera discuţia generală a proectului de buget al statului.

Interpelările, care trebuiau să se desvolte, nu se mai ţine.

Primul orator la discuţia bugetului va fi d. Virgil Madgearu, care va expune punctul de vedere al partidului naţional-ţărănesc.

Când se închide parlamentul

Din cauza proectelor de legi cari mai sunt de votat, Corpurile Legiuitoare, nu vor putea închide sesiunea la 15 Martie, aşa cum este fixată prin constituţie închiderea sesiunei ordinare.

Se pare că d. Gh. Tătărăscu, va supune Suveranului în cursul acestei săptămâni, decretul pentru prelungirea sesiunei parlamentare până la 1 Aprilie, termen înlăuntrul căruia vor putea fi votate toate proectele de legi, bugetul şi legea deplinelor puteri.

D. Mussolini a plecat în Libia

ROMA 11. (Rador). — Cu prilejul apropiatei vizite a d-lui Mussolini mareşalul Balbo, guvernatorul Libiei a adresat populaţiei arabe un vibrant mesagiu în care arată că d. Mussolini nu este numai şeful italienilor ci şi şeful indigenilor din Libia.

«Războinic ca şi voi, spune mesagiul, Ducele nu îngădue ca şi voi nici o ofensă. El este apărătorul prestigiului Romei mama tuturor popoarelor mediteraneene».

D-lui Grandi i s'a conferit titlul de conte

ROMA 11. (Rador).—Prin înalt decret regal, d-lui Dino Grandi ambasadorul Italiei la Londra, i s'a conferit titlul de conte.

ECOURI ŞI POLEMICI

Preşedinţia Consiliului comunică:

Domnul Preşedinte al Consiliului a suspendat orice audienţe până la noui dispoziţiuni.

Din consideraţiuni de lealitate şi obiectivitate profesională, vom recunoaşte aci că S'A INCERCAT în ultima vreme şi în chip serios, să se aducă în Parlament o lege împotriva trusturilor spoliatoare, autorul proectului fiind d. VALER POP, ale cărui sentimente naţionaliste sunt îndeajuns de cunoscute.

Altcineva a reuşit să împiedice aducerea acestui proect în faţa Parlamentului şi acesta e d. DINU BRATIANU, în jurul căruia s'au raliat, spontan, toţi profitorii şi paraziţii partidului.

Notăm acest lucru ca să se ştie...

In numărul de mâine al ziarului nostru va apare un important interview acordat special pentru noi de d. prof. *A. C. Cuza*, preşedintele suprem al partidului naţional-creştin.

In acest interview extrem de interesant, pe lângă alte probleme capitale pentru neamul nostru, d. prof. *A. C. Cuza* ne explică cum se poate realiza marea dorinţă a tuturor, UNIREA FORŢELOR NAŢIONALISTE.

Cercurile Nr. 1 şi 5 din Svastica de Foc, ţin şedinţă comună, Joi 11 Martie a. c., ora 9 seara, la sediul Grupului 2 din Bulevardul Pache Nr. 144.

Va vorbi d. Inginer Ion Fântâneanu despre «Naţionalsocialism şi fascism».

Cu această ocazie vor depune jurământul 12 şefi de organizaţii din judeţul Ilfov şi 2 din Capitală.

— La Cameră s'a depus eri, prin d. deputat dr. Ilie Toma, un proect de lege privitor la transformarea agregaţiei onorifice de chirurgie experimentală dela facultatea de medicină din Bucureşti în catedră de patologie chirurgicală şi chirurgie experimentală.

— D. dr. I. Costinescu, ministrul Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale s'a întors eri din jud. Constanţa unde a vizitat staţiunile Mamaia, Agigea şi Eforia. D-sa a dat dispoziţiuni în vederea măsurilor ce urmează a fi luate pentru continuarea lucrărilor de asanare a lacurilor malarizate după litoral.

La Agigea, d-sa s'a interesat de lucrările ce se fac pentru ridicarea unor noui pavilioane la preventoriul ministerului sănătăţii.

D. dr. Lupu e pe punctul de a se despărţi iarăşi de tovarăşii săi de speranţe afaceriste şi de ignobile trădări de neam.

S'a remarcat deallfel că d-sa încă de pe vremea când a colaborat la guvern cu liberalii a isbutit să-şi asimileze toate virtuţile pozitive ale şobolanului şi simte cel dintâi când corabia e pe punctul de a se îneca.

Bătrânul leader al spirţurilor, campionul mondial al joiurilor naţionale îngurgitate la repezeală, este urmat în retragerea sa strategică de domnii I. HUDIŢA, CRACIUN ŞERBANESCU, ING. MIHAESCU, V. SERDICI, COSTACHE LUPU ŞI PANAIT LUPU.

Vai Victiei (adică Mihalache).

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68.
Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE